

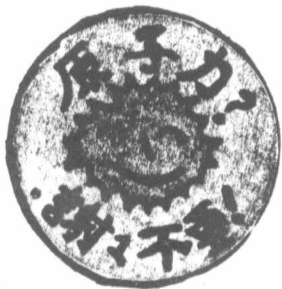
endoum

ΤΕΥΧΟΣ 1 → Μετά το
2^ο λογικό
ύταν να κυκλοφο
ρήσει το 1^ο.

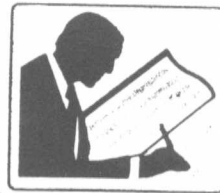
Και άλλοι μηνιαίοι αλληλεγγύη
ΠΑΝΟΦΟΡΗΣ

ΤΙΜΗ
(Η ΤΙΜΗ ΤΙΜΗ ΔΕΝ ΈΧΕΙ...)
... ΠΑΡΑΥΤΑ 35 δρχ

Συντάσσεται από επιτροπή

ΕΣΩ

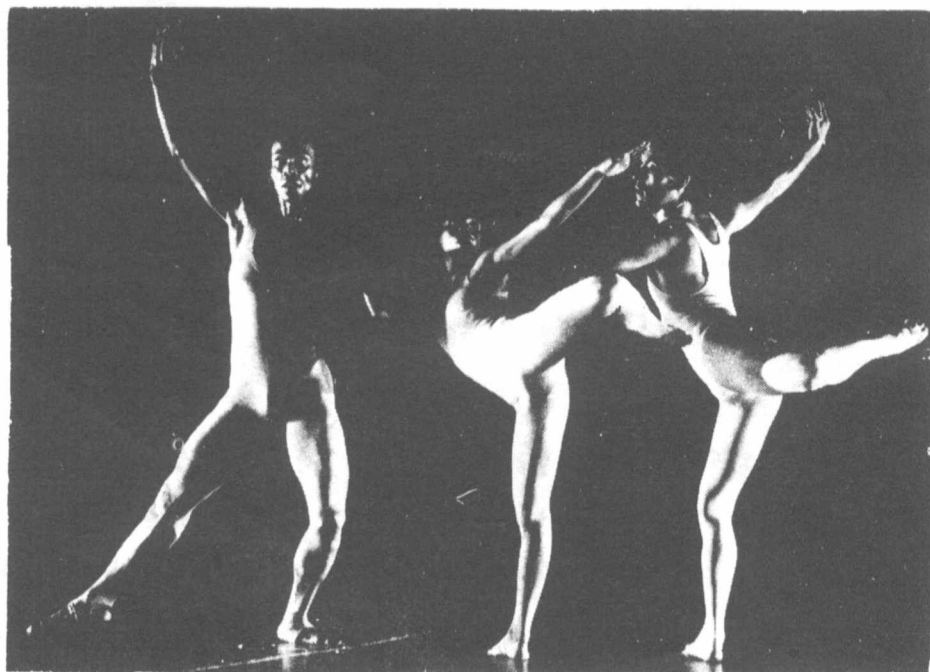

ΤΕΡΙΚΑ:

UNDERGROUND ΤΥΠΟΣ
ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΦΥΛΑΚΕΣ: ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ?
Α/Α: PRAYER FOR...
ΓΝΩΡΙΜΙΑ: BORIS VIAN
Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ HIPPIES
ΠΑΝΟΣ Γ.Η.Σ.: ΠΟΙΗΣΗ
ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ: ΑΛΛΟΣ ΕΝΑΣ ΜΥΘΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΤΣΙΓΑΡΟ
ΝΕΦΟΣ
Θ. ΡΕΤΑΛΗΣ: Η ΤΣΙΜΠΛΑ
Η ΚΕΛΑΔΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ
Μ. ΔΕ ΣΑΔ ΚΑΙ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ
Ν. ΣΤΑΘΟΥΚΗΣ: ΕΡΩΤΙΚΟ
ΣΧΟΛΕΙΟ: ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΞΗ: ΚΑΠΟΥΣ ΓΥΡΝΟΣ ΠΟΡΤΑΚΗΣ
Ν.Α.: ΟΔΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ 14
ΚΝΕ ΚΑΙ ROCK

!!!

ΑΛΑΛΟΥΜ

UNDERGROUND: Ο ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΥ

Μια συνοπτική αναφορά στα μέχρι τώρα γνωστά UNDERGROUND εντυ-
πα, της δεκαετίας 70 - 80.

ΑΜΦΙ: Περιοδικό για την απελευθέρωση της ομοφυλοφιλικής επιθυμίας.
Κυριο όργανο του ΑΚΟΕ (Εκδοτριά: Μαρία Μητσόρα).

ΑΝΑΛΟΓΙΟ: Περιοδικό επιστημονικής φαντασίας.

ΑΝΟΙΧΤΟ ΘΕΑΤΡΟ: Μηνιαία έκδοση, επιθεώρηση πολιτικού θεάτρου.
(Εκδοτής: Γιώργος Μηχαηλίδης).

ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΟΛΗ: Διαφωτιστικό περιοδικό που κυκλοφορεί σε τεύχη.
(Εκδοτής: Κώστας Μαντζάρας).

ΑΝΤΙΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: Μαθητικό περιοδικό κουλτούρας. Εκδίδεται από μαθητές
του Ζωγράφου.

ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ: Πολυγραφημένα βιβλιαρία (όχι τεύχη), πολιτικού περιε-
χομένου, που πληροφορούν για κάθε είδους απεργιακό
αγώνα. Διανέμεται δωρεάν. Ο εκδοτής του είναι άγνωστος
(Πουλιέται σε μικρά βιβλιοπωλεία της Σόλωνος).

ΑΠΟΛΟΓΙΑ: Εφημερίδα ή φυλλάδα καλύτερα, με λογοτεχνικό περιεχόμενο.
Δημοσιεύει: Έζρα Παουντ, ΟυγκαρETTI, Βόζνεσενσκυ, Ρ. Αποστολίδη
Εκδόθηκε για πρώτη φορά το '70 στην Πλάκα από τους: Λ. Που-
λιο και Δημήτρη Ιατροπούλο.

ΑΥΤΟ: Περιοδικό κουλτούρας, "το πιο γκαγκαν των βαλκανίων".
(Εκδοτής ο πρώην "μεγαλοτροτσκυστής, Μ. Ρασουλής.)

AUSBLIKE: Προσπάθειες σύγχρονης λογοτεχνίας. Κυκλοφόρησε αρχικά επι-
φασιστικής χούντας. Άγνωστο αν κυκλοφορεί ακόμα.

ΓΟΥΝΤΣΟΚ: Δεκαπενθήμερη εφημερίδα, που κυκλοφόρησε την περίοδο της δι-
κτατορίας, αλλά δεν κατάφερε να ορθοποδήσει. Ο σκοπός της
έκδοσης του ήταν καθαρά κερδοσκοπικός.
(Εκδοτής: Κ. Ρουλιός)

- ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ:** Περιοδικό με θέματα φεμινιστικά.
- ΔΕΛΤΙΟ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑΣ:** Μουσικό περιοδικό, που κυκλοφορήσε τα χρόνια της επταετίας. Εκδοτής: Ο Λαζαρος Γεωργιάδης. Αγνωστο αν εκδίδεται ακόμα.
- ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ:** Μηνιατική επιθεώρηση τεχνης και πνευματικού προσανατολισμού. Κυκλοφορήσε επι χουντας απο τις εκδοσεις Κωστα Στλιγκας. Δεν είναι γνωστο αν συνεχιζει να κυκλοφορει.
- ΔΙΑΓΩΝΙΟΣ:** Τετραμηνό λογοτεχνικό και καλλιτεχνικό περιοδικό, που κυκλοφορήσε επι φασιστικής χουντας. (Εκδοτής: Ν. Χριστιανopoulos) Αγνωστο αν κυκλοφορει ακόμα.
- ΔΙΑΛΛΕΙΜΑ:** Δεκαπενθημερο ενημερωτικό περιοδικό. Κυκλοφορήσε στη χουντα τρια τευχη. Δεν εκδίδεται πια. (Εκδοτής: Α. Χρηστάκης)
- ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ:** Περιοδική εκδοση καλλιτεχνικού προβληματισμού, που κυκλοφορήσε στη διάρκεια της χουντας. (Εκδοτής: Γιάννης Δάλλας). Αγνωστο αν κυκλοφορει ακόμα.
- ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ:** Φυλλάδιο-εφημερίδα, πολιτικού περιεχομένου, επαναστατική, αντιεξουσιαστική πληροφόρηση. Πιθανός εκδοτής του: Ν. Πλάτης.
- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ:** Περιοδικό που βγαίνει κάθε δευτερό μηνά με πολιτικό περιεχόμενο. (Θα το βρείτε σε βιβλιοπωλεία ή στο κινητό βιβλιοπωλείο των φρηκιών της Νομικής).
- Η ΕΠΙΘΕΣΗ:** Περιοδικό που κυκλοφορήσε (με υπερτίτλο: Ομάδες δράσης) στις αρχές της δικτατορίας. Στα φυλλάδια αυτά δεν αναφέρεται ο εκδοτής.
- Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ:** Περιοδικό για τα γράμματα, τις τέχνες, τις επιστήμες, με αρθρογραφία της κατεστημένης γενιάς του μεσοπολέμου. Αγνωστο αν ακόμα εκδίδεται.
- Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ:** Εφημερίδα με εικαστικά. Κυκλοφορήσαν τρία τευχη. (Εκδοτρια: Μαρία Δεραδημου)
- Η ΤΡΕΛΛΑ:** Περιοδικό αντι-ψυχιατρικής, για τη συμπαράσταση των ψυχασθενών. Πυκνογραμμένο με πολλά σκίτσα και φωτογραφίες, που δίνουν έντονα το χαρακτήρα του ψυχιατρικού κατεστημένου στην Ελλάδα. (Εκδοτής: Μ. Σαρρης).

- ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ:** Δεκαπενθήμερο αδεσμευτο περιοδικό, πολιτικής δράσης και κουλτούρας. Αναρχική έκδοση με ενδιαφέροντα άρθρα. Κυκλοφόρησαν 55 τεύχη. (Εκδοτής: Λεωνίδας Χρηστάκης).
- ΙΟΥΛΟΣ:** Φοιτητικό περιοδικό ανεξάρτητο(;) που βγαίνει πιθανότατα απ' τη συνεργασία Β' Πανελλαδικής και Αναρχικών. Κυκλοφόρησαν μόλις δυο τεύχη. (Εκδοτής: Κλεάνθης Βουλαλας)
- ΚΑΝΙΣΤΡΟ:** "Το μεράκι της Ρωμιόσυνης. (Εκδοτής: Πάλλης Κορίδης) Δεν εκδίδεται πια.
- ΚΕΙΜΕΝΑ:** Ένα τεύχος, βιβλιαρίο αυτοτελές με κείμενα του Κ. Καστοριάδη και μεταφράσεις του Βασιλή Τομανά.
- ΚΟΛΟΥΜΠΡΑ:** Μηνιαίο περιοδικό με φαντασμαγορικά κομμάτια. Κυκλοφόρησαν γύρω στα 20 τεύχη, που μετά το σταμάτημα της έκδοσης του ανατυπώθηκαν και ξανακυκλοφόρησαν. (Εκδοτής: Β. Τουφεξής).
- ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ:** Νεανικό έντυπο που κυκλοφόρησε επί φασιστικής χούντας. Άγνωστο αν εκδίδεται ακόμα. (Εκδοτριά: Ελένη Κομίνη).
- ΚΟΥΡΟΣ:** Περιοδικά φυλλαδιά με ποιήματα και κείμενα. Κυκλοφόρησαν 17 τεύχη μέσα στη χούντα, απ' τον Απρίλη του '71 (5 τεύχη κυκλοφόρησαν την περίοδο 1959-60) Συνεργάστηκαν πολλές μεγάλες "φίρμες" σήμερα όπως: Ελύτης, Βαλαωρίτης, Βαρναλής, Εγγονόπουλος, Εμπειρικός, Νεγρεπόντης, Σαμαράκης, Τσαρουχής. (Εκδοτής: Ο Χρηστάκης).
- ΚΡΕΒΒΑΤΙΝΑ:** Περιοδικό εχθρικό προς όλους και όλα. Κυκλοφόρησαν 2 τεύχη
- ΛΑΜΛΑ:** Περιοδικό φραξίας του ΑΚΟΕ/Κυκλοφόρησαν 2 τεύχη κι ετοιμαζόταν το τρίτο.
- ΛΩΤΟΣ:** Περιοδικό που κυκλοφόρησε στις αρχές της δικτατορίας και λογοκρινότανε αγρία. (Εκδοτής: Κώστας Τριανταφυλλού).
- ΜΑΥΡΟ ΓΑΡΥΦΑΛΟ:** Δεκαπενθήμερη έκδοση με κομμάτια. Κυκλοφόρησε την περίοδο της φασιστικής χούντας. (Εκδοτής: Ηλίας Πολίτης, που τα σχέδια του χαρακτήριζε ένας έντονος σεξουαλικός πρωτογονισμός). Δεν κυκλοφορεί πια.
- ΜΟΡΜΩ:** Περιοδικό σε σχήμα βιβλίου, με ποίηση και άλλα κείμενα. Εκδιδόταν από ομάδα στα Πατήσια. Κυκλοφόρησαν δυο τεύχη.
- ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΥΤΙ:** Μουσικό περιοδικό, με αρκετά ενδιαφέροντα άρθρα. Κυκλοφόρησαν 2 τεύχη του. Το μοντάζ ήταν του Λ. Χρηστάκη (Αγαλμα πρέπει να του κάνουμε αυτόν του) Εκδοτής: Δ. Μουστάκης. Δεν κυκλοφορεί πια.

)(Το αφιέρωμα στον UNDERGROUND τυπο θα ολοκληρωθεί στο επόμενο τεύχος)

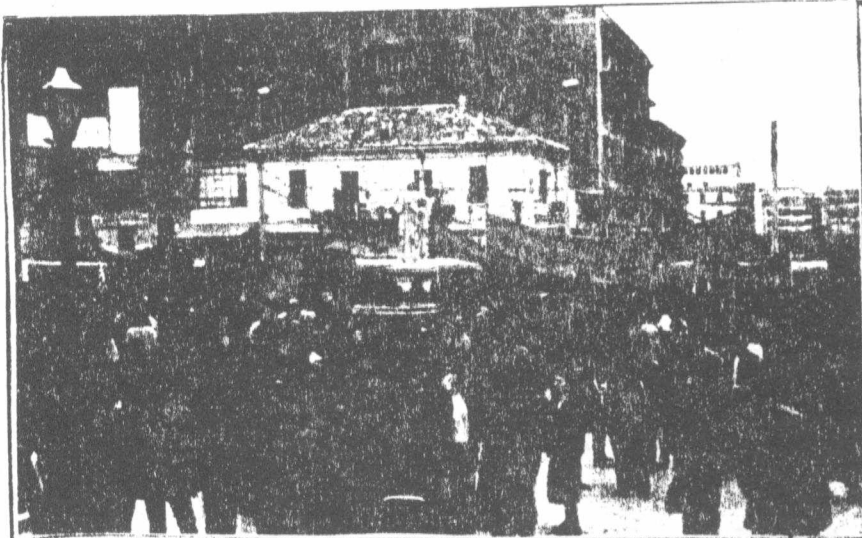

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

23 Μαρτη: Μεγάλη συγκέντρωση-συζήτηση, που διοργάνωσε το περιοδικό "της Φυλακής" στο θέατρο Γκλория, έδωσε μια πρώτη εικόνα στην κοινή γνώμη για τα φριχτά εγκλήματα που γίνονται πίσω απ' τους τοίχους των φυλακών. Η καταμεστιά από κοσμοαίθουσα, συγκλονίστηκε απ' τις μαρτυρίες πρώην φυλακισμένων, που μιλώντας για προσωπικά τους βιώματα, έδωσαν το δράμα που ξετιλυγεται μέσα στις φυλακές, σ' όλες του τις διαστάσεις.

24 Μαρτη: Ειρηνική διαδήλωση μπροστά στις φυλακές Κορυδαλλού, που συγκροτήθηκε σαν ένδειξη διαμαρτυρίας για τα εγκλήματα που γίνονται στ' όνομα του "σωφρονισμού", καταλήξε σε αγριο κνηγήτο και κλεφτοπολεμο, όταν οι κρανοφοροί τρομοκρατές της αστυνομίας επιτεθήκαν στο συγκεντρωμένο πλήθος σε μια εκδήλωση του υπερβολικού "ζηλού" τους για το "καθήκον". Αποτέλεσμα: Πολλοί τραυματισμοί (2 από σφαίρες) και δεκάδες συλλήψεις.

1 Απριλη: Μετά από πολυώρες συζητήσεις (Στρεψη, Χημικό), αποφασίστηκε συγκέντρωση στα Προπυλαία και πορεία, σε συμπαραστάση του αγώνα πίσω απ' τα κατ' αλλο, με πρωτοβουλία αυτονομών ομάδων. Τρεις χιλιάδες περίπου διαδηλωτές με τα συνθήματα: "Βέξω οι κρατούμενοι από τις φυλακές, μέσα οι μπαμπούκι οι δικαστές", "Να κλείσει το Νταχάου της Κερκυράς", "Οι αυτοκτονίες στις φυλακές είναι δολοφονίες Κρατικές" κ.α. συγκλονίσαν για 2:30 περίπου ώρες την Αθήνα. Η εκδήλωση έληξε χωρίς κανένα επεισόδιο, αν και οι διαδηλωτές φαινόταν έτοιμοι ν' αντιμετωπίσουν κάθε επίθεση.

Αποψη της συγκεντρωσης της 1-4-81 στα Προπυλαια

ΝΕΦΟΣ: Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ....

Με προτοβουλια οικολογικων ομαδων κι αυτο νομων, εγινε συγκεντρωση στα Προπυλαια και πορεια στους δρομους της Αθηνas στις 14 Απριλη, εναντια στο νεφος του θανατου που πλανιεται πανω απ' τα κεφαλια μας. Με συνηματα εξυπνα γεματα χιουμορ και το ρυθμι κο: "Πω πω πω συννεφαρα που εχει εδω", καταλληλες για την περισταση διασκευες γνωστων "λατικων ασματων" και πετυχημενες μεταμφιεσεις, 3500 διαδηλωτες, εκφρασαν την αγανακτησης τους για την καθημερινα αυξανομενη μολυνση της τερατουπολης που λεγεται Αθηνα. Κ.Κ.

Συζητησεις, συγκεντρωσεις, πορειες, απεργιας πεινας, διαμαρτυριες, συνθετουν την αρχη του αγωνα, για ανθρωπινη ζωη μεσα στις φυλακες. Κι ο αγωνας συνεχιζεται μεχρι την τελικη νικη.

Κ.Κ.

Ο κυριος της φωτογραφιας φαινετα νά χει παρει τα μετρα του για τη μολυνση.

ΔΙΑΠΛΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ: Ενα καινουργιο μπαρ της "υψηλα ισταμενης κουλτουρας". (Βατατζη 34 και ζωοδοχου Πηγης).

Ν.Α.

ΚΕΡΑΜΙΚΟΣ: UNDERGROUND περιοδικα και βιβλια. (Μπουμπουλινας, πισω απο το Πολυτεχνειο).

Ν.Α.

- Οι συνθήκες στις Ελληνικές φυλακές είναι αθλιές.
- Η επιβίωση είναι δύσκολη.
- Το φαγητό αρχίζει από νεροβραστές πατάτες και ξαναγυρίζει στα ίδια.
- Το κρύο το χειμώνα σου τσακίζει τα κοκαλά.
- Το τσιγάρο πολυτιμο πετραδί.
- Πολλοί παθαίνουν αποβιταμίνωση, ρευματισμούς, βροχοπνευμονίες κι ελκή.

Όλοι εσείς που συγκινιόσαστε από την κατάσταση αυτή, μη μένετε μόνο στα δακρύα, στους αφορισμούς και στις καταρες.

**Σ Υ Μ Π Α Ρ Α Σ Τ Α Θ Ε Ι Τ Ε
Ε Ν Ε Ρ Γ Η Τ Ι Κ Α**

Χωρίς δεμά, ρουχα φαΐ, λεφτά απ' έξω, κανενας κρατούμενος δεν τη βγαζει καθαρή και κανεις ας μην αποκοιμιαται με τη βολεψη του.

Οι φυλακές σημερα εξοντωνουν τους "ποινικους", τους "περιθωριακα" εξεγερμενους της φτωχειας και της μιζεριας.

Αυριο θα εξοντωνουν και οποιονδηποτε "κοινωνικα" εξεγερμενο. Εξ' αλλου γι' αυτο το σκοπο γεννηθηκαν. Για να προστατευουν το κεφαλαιο και οχι τη φτωχολογια.

(Κείμενο από το περιοδικό
"της φυλακής")

"Θες νάχεις μιὰ εικόνα του μέλλοντος....
Φαντάσου μιὰ πόρτα να συντρίβει ένα
ανθρώπινο πρόσωπο".....

G. ORWEL (1984)

"Η πόρτα της πτέρυγας ξανα-
νοίγει, 15 δεσμοφυλάκισσες και
50 χωροφύλακες, ανεμίζοντας τα
γκλομπς, εισβάλουν ουρλιάζοντας.
Καμμιὰ μας δεν κουνήθηκε. Μας αρ-
πάζουν απ' τα μαλλιά, 4 μπάτσοι
για κάθε κρατούμενο. Μας κτυπάνε
όπου βρούν, στο κεφάλι, στα πόδια
στο στομάχι. Για μιὰ ώρα η φυλα-
κή, θυμίζει τη νύχτα του Πολυτε-
χνείου, το Νοέμβρη του '73.
Τη Φρόσω τη σέρνουν λιπόθυμη σ'
όλο το διάδρομο. Μιὰ Αστραλέζα
πεσμένη χάμω, την τραβάνε από τα
μαλλιά οι μπάτσοι. Μας κλειδώ-
νουν όπου βρούν. Την Ισπανίδα
Γκομέζ τη σέρνουν δυο πατώματα
από τα πόδια, ενώ το σώμα της
και το κεφάλι της, χτυπάγε σε κάθε σκαλί."

Τα "σωφρονιστικά" καταστήματα, αποδείχνονται για άλλη μιὰ φορά
μετά από μιὰ σειρά γεγονότων, που συνθέτουν τις άθλιες συνθήκες
των φυλακών, ότι είναι κάθε άλλο παρά σωφρονιστικά.

Πίσω απ' τους μηχανισμούς καταστολής, που εφαρμόζονται από το
Δημο-κρατικό φασισμό, για τη σταδιακή απονέκρωση της προσωπικότη-
τας των φυλακισμένων-πρόφαση για την εξόντωσή τους, ηθική και σωμα-
τική- κρύβεται ένα σύμπλεγμα εξουσιαστικών κοινωνικών σχέσεων, που
σκοπό έχει τη διατήρηση και συντήρηση της υπάρχουσας τάξης. Η κοι-
νωνική ομάδα που αμφισβητεί τους κοινωνικούς νόμους-θεσμούς, υποβά-
λεται σ' ένα έλεγχο από τον μπατσοδικαστικό μηχανισμό, που είναι ανά-

λογος με τον βαθμό της περιφρόνησης και του κινδύνου δημιουργίας ρηγμάτων στην κοινωνία που την γέννησε, συγχρόνως τιμωρείται με τον αποκλεισμό-περιθωριοποίηση.

Η σωφρονιστική καταπίεση, άμεση προέκταση της κοινωνικής καταπίεσης, εκφράζεται στην θεραπεία του ατόμου πίσω από τους τοίχους των φυλακών, ψυχιατρείων, που αρχίζει με την απαγόρευση των ναρκωτικών κι εντείνεται μ' έναν 774.

Με την επίκληση των εσωτερικεβμένων ηθικών αξιών στην υπόλοιπη ομάδα και στο όνομα των υποτακτικών πολιτών, για τη διατήρηση του νόμου και της τάξης, η άρχουσα ιδεολογία, καθιερώνεται σαν ο "προστάτης άγγελος" για τη διατήρηση της κοινωνικής ιεραρχίας, για να συνεχίσει η αναπαραγωγή της.

Εδώ η κοινωνία επιχειρεί μία επικίνδυνη πράξη, με άμεση απειλή αφτά τα περιθώρια να γυρίσουν-όπως ανάφερα πιο πριν-ενάντια της. Ωστόσο όμως, κατορθώνει να εξαγοράζει το περιθώριό της, χρησιμοποιώντας το εκδουλεφτικά, είτε σε λειτουργίες που δεν εκτελεί, είτε για τη θεαματική της δικαίωση, συγχρόνως και επέμβαση.

Κι όμως αφτά τα περιθώρια που φορτωμένα διάφορες ετικέτες όπως: Επικίνδυνος; ανίκανος; άχρηστος; παρανοϊκός; διεστραμμένος; παράσιτο; αντικοινωνικός; που έχουν υποστεί την ταχτική του αποκλεισμού από

την ομάδα, που αποφέβγει να αντιμετωπίσει δικές της εφθύνες, που εφεβρίσκει κωδικοποιημένα συστήματα αξιών και λειτουργιών, είναι η πραγματική προέκταση της εικόνας της ομάδας, είναι η δράση μέσα από το σύμπλεγμα των ρόλων πάνω στη βάση των κοινωνικών σχέσεων της κυριαρχίας και του αποκλεισμού, που εξυπακούει την στέρηση της αφτόνομης έκφρασης και βγάζει στην επιφάνεια, ξεκαθάρα πιά, τις σχέσεις καταπιεστών-καταπιεζόμενων.

Δικαστήρια-φυλακές, αθώος-ένοχος, είναι χώροι και έννοιες που είναι συνάρτηση της κοινωνικής ομάδας, που από θέση ισχύος χρησιμοποιεί τους έγκλειστους των αναμορφωτηρίων, όταν θέλει και όπως θέλει.

Με εφκαιρία τα τελεφτέα γεγονότα των φυλακών που έγιναν αντικείμενο συζήτησης και εκδηλώσεων αγανάχτισης από τον κόσμο, όπως η αφτοκτονία του Ευράφη, οι βασανισμοί των Φ.Κυρίτση και Σκανδάλη, που σαν άνθρωποι είχαν το δικαίωμα να φοβούνται από τους σεισμούς ακόμα και η απεργία πείνας των Σ. Κυρίτση, Κ.Χριστοφή, Μ.Μπαρσέφσκυ, Μπερτράντ, Κ.Μακρίδου, που γενικέφτικε τελικά για να κλιμακωθεί σε μία έκφραση αγανάχτισης και απόγνωσης, για τις απο-απανθρωποιημένες συνθήκες ζωής τους, όπου μετά ακολουθήσαν μεταγωγές στις φυλακές

Θεσ/νικης και Πάτρας μεταφορά στα Νοσοκομεία και την απομόνωση.

Ακόμα πιο πριν ο "θάνατος" (;) του Θεοφιλίδη, βρέθηκε αλυσοδεμένος στην απομόνωση, ενώ μιάς και ήταν άρρωστος από πνευμονία έπρεπε να βρίσκεται στο Νοσοκομείο. Ο Θεοφιλίδης δεν είναι ο πρώτος νεκρός. Το '79 αφοχτόνησαν στο Ψυχιατρείο ο Απόστολος Κατσουρας 19 χρονων, ο Δ. Μπότσης, Θανάσης Κανάκης 33 χρονών, Κώστας Φουτουλάκης 42 χρονών, Βασίλης Γκίκας 42 χρονών.

Για να πάμε μετά στις 23 Απριλη '80, όπου στις γυναικειές φυλακές Κορυδαλλού, οι κρατούμενοι ξεσηκώθηκαν για τις αφοχτονίες που επιδηλωθήκανε την ίδια μέρα.

"11 η ώρα. Η κραυγή της μας παγώνει. Βαγγελιώ... Βαγγελιώ... τι κάνεις; Ένα σεντόνι με δεμένη τη μιά άκρη στο παράθυρο και την άλλη τυλιγμένη στο λαιμό, το σώμα αιωρείται..... Μόλις την πρόλαβαν. Μετά οδηγείται στο ψυχιατρείο.

12:30 μεσημέρι.

Δεν έφαγε σχεδόν καμμία. Χωρίς καμιά συνενόηση, χωρίς τίποτα να πούμε, λες κίχαμε μιλήσει με τα μάτια και περιμέναμε. Νοιώθαμε σαν ένα σώμα, όλες μαζί, έτοιμες να δεχτούμε κάποιο χτύπημα.

1 η ώρα. "Βοήθεια τη σκοτώνουν" η Νέλσα Βάλτερ (Αφτσιακή Υπόδικος, 6 μήνες για Ναρκωτικά) δέχεται την επίθεση των μπάτσων. Τη σέρνουν χτυπώντας την για να την πά-

νε στο Δαφνί. Αφτή αρνείται. Η κτηνώδεια βία των μπάτσων και η απόφαση των ψυχιάτρων, ξεσηκώνουν τις ήδη αγανακτισμένες κρατούμενες. Με μιά όλη η πτέρυγα δονούνταν σε μιά πρωτοφανή εξέγερση ενάντια στη βία, ενάντια στην καθημερινή εξό-ντωση.

Μάτωναν τα χέρια και τα πόδια κτυπώντας δυνατά τις σιδερένιες πόρτες, μα συνέχιζαν με μιά ακράτητη δύναμη απελπισίας, προσπαθώντας να γκρεμίσουν τη φυλακή, ν' ακουστούν οι κραβγές τους έξω, στον κόσμο. Η απόγνωση γιγαντώνονταν, όλες ένοιωθαν πως δεν μπορούσαν ν' ανεχτούν πια αφτή τη ζωή. Η Φρόσω Αρβανιτάκη, βλέποντας από το μάτι του κελλιού της τη βία των μπάτσων πάνω στη Βάλτερ, έχοντας νοιώσει την ίδια βία στο πετσί της, δεν άντεξε. Σπάει το τζάμι και κόβει τις φλέβες της βαθειά. Την μαζέβουν μέσα απο λίμνη με αίματα. Αρχιφύλακας Τσόμπρης: "Καλά να πάθει, άστε την να πεθάνει" : : : :

Οι κραβγές συνεχίζονται. Όλες βγαίνουν στο διάδρομο. Κάποια ακούστηκε να λέει: "Τώρα τι κάνουμε;" Μια άλλη: "Δεν μπορούν να μας σκοτώσουν εδώ μέσα".

Τέρμα στη ανέχεια. Η πάλη μπαίνει στο σωστό δρόμο. Αποφασίζουν ομόφωνα να μην μπούν στα κελλιά.

"Μετά απ' όσα έγιναν, όλες οι κρατούμενες στις φυλακές, αποφασίσαμε να κάνουμε απεργία πείνας, καταγγέλλοντας τις συνθήκες κράτησής μας. (Το φαγητό αρχίζει από νερόβραστες πατάτες και ξαναγυρίζει στα ίδια. Το κρύο το χειμώνα σου τσαντίζει τα κόκκαλα. Το τσιγάρο πολύτιμο πετράδι. Πολλοί παθαίνουν αποβιταμίνωση, ρευματισμούς και έλκη. Τα ψυχοφάρμακα πέρνονται με τις χούφτες. Κάθε μέρα κρεμάται πάνω απ' τα κεφάλια μας σαν καρμάνιόλα η απειλή της μεταγωγής, η απειλή του Ψυχιατρείου. Η μορφωτική ψυχαγωγία είναι ανύπαρκτη.)

Όλη αφτή η κατάσταση, οδήγησε τις συγκρατούμενές μας στην αφτοκτονία.

Θέλουμε να δοθεί φως στην κατάσταση αφτή, που οδήγησε στις αφτοκτονίες και στους νεβρικούς κλονισμούς. Οι παρουσίες δημοσιογράφων είναι αναγκαίες για να δοθεί στη δημοσιότητα η παρούσα κατάσταση

ΖΗΤΑΜΕ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ/"

Το πρόβλημα της εγκάθειρξης κι ιδρυματοποίησης των φυλακισμένων, είναι και παραμένει πολιτικό.

Θ' αφορά πάντα εκείνους που θ' αντιστέκονται και θα εξεγείρονται ενάντια στην παθητικοποίηση και την υποταγή, στους εξουσιολάτρες της ψυχιατρικό-δικαστικής και κρατικο-μοθετικής εξουσίας.

Η λύση δεν έρχεται με την επανένταξη στην "καθωσπρέπει φυσιολογικότητα". Το περιθώριο είναι δημιούργημα της κοινωνίας και η καταστροφή του γίνεται με την καταστροφή της κοινωνίας.

"...Νίκο ποτέ δεν θάναι έτσι
Νίκο είναι η αρρώστια που μας σώζει
Καθώς σε φέρνει πιο μακριά κι από
κελλί σου
Νίκο στον ουρανό της μουσικής σου."

"Τα ρολόγια σημάναν το τέλος του έρωτα.
Τα αναμορφωτήρια το τέλος της αλητείας.
Οι φυλακές το τέλος της ανυπακοής.
Ωστόσο που και που ακούγονται ουρλιαχτά
ιδίως τις νύχτες
μέσα απ' τους τοίχους."

Απ' τη ΧΑΡΑ στην ΑΠΟΓΝΩΣΗ

Μπραβο βλακα,τι καταλαβες; Τωρα πνιγεσαι αργα,ρυθμικα,ηδονικα,απο τα δυο χερια που εδωσες ο,τι ειχες.Καλα στο λεγανε:"Κυλησου μεσα στα χορτα,γελασε απεγνωσμενα πες πως ειναι αστειο-κι ας ξερεις πως δεν ειναι-οσπου μια σπιθα θα βαλει φωτια στα ξερα χορτα.Κι εσυ γελα-γελα,απαλλαξου,οταν η καμεινη μυρωδια της σαρκας μεταφερει το μηνυμα της απογνωσης,καθως κυλιεσαι στα ξερα χορτα ξενιαστος,ανυποπτος χωρις το φοβο του θανατου,μ'αγνωστες πληγες που σε γεμιζουν αγωνια".

Υ/Γ. Ειναι κι ο εφιαλτης του παρελθοντος και οι σκεψεις του μελλοντος,αλλη μια θηλεια που σε πνιγει,καθως ανυποπτα καιγεσαι ζωντανος.

Ν ι κ ο λ α ς
Α ν α γ ν ω σ τ ο π ο υ λ ο ς

PRAYER FOR A PASSIVE RESSISTANCE

Οι μικρες καθημερινες τρελλες,που κομματι-κομματι αφαιρουν και αυτο το ελαχιστο προσωπικο,που κατορθωθηκε να διαμορφωθει, μεσα στον τυφωνα του **mass culture**,οταν πια η νηφαλιότητα θεωρειται ντροπη απ'τους διαφορους επ-αν-αστατες,που ειναι και λιγο **freaks**,και νομιζουν πως εχουν και τις ριζες τους στους **beat**.Ψυχροτητα λοιπον,που σε οδηγει να πηγαινεις στα **bar** και να μη μεθας,αδυνατωντας να χαλαρωσεις μεσα στο εχθρικο περιβαλλον.

Υποφιασμενη ματια,ενδεχομενο σχολιο,δεν μ'αγγιζουν γιατι:

Στον χωροχρονο του φευτικου
τιποτα πιο πραγματικο
απ' αυτο που εχει η φαντασια μου.

Βιωνω μικρες παραλλαγες
στη βασικη μορφη υπαρξης
που επιβαλλουν.

Η προσπαθεια για μη οικιοποιησκα
συναισθηματα,

οδηγησε σε δραματικη συρρικνωση τους.

Μπουλουκια τους γλεντιου, χαβαλεδες διαφοροι, ξενυχτηδες, γυριστρες,
εξοντωτικο ξενυχτι και αυριο, παλι τα ιδια. Ποσο ησυχια ειναι τα συ
στηματα που οι αρνητες τους βιωουν την αρνηση τους, μεσα απ' την
κρεπαλη.

Η τελετη της κοινωνικης θυσιας.

Θεαμα αποκρυσταλωσης,

φοβων και ενοχων, μπλεγμενων.

Καθαρση, μονο μεσα απ' την υποταγη
η την επανασταση.

Κυριαρχο.

Εκπυρωτης της εξουσιας,

εικονα μαζι και ειδωλο

ακομα και η μεγαλη αονηση

το δοξαζει.

Αφου βρηκαμε κανα δυο γραμμαρια , θα την φωνισουμε στον κα
ναπε, στη γωνια, στο μισοσκοταδο. Πραξη προκλητικοτατη, γιατι η αστι-
κη ηθικη αυτα δεν τα γουσταρει κι εμεις της δυσκολευουμε την ζωη.

Διολου περιεργο που καμια σοβαροτητα δεν υπαρχει, αφου και η
λεξη η ιδια, τους φαινεται λιαν υποπτη, ενοχου ενοχης.

ΚΑΤΑΛΥΕΙ ΤΗΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ Η ΕΙΡΩΝΙΑ.-

A/A

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΝ B O R I S V I A N

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ.....

Γεννήθηκε στις 10-3-1920 στη Βιλ ντ'Αβραι της Γαλλίας. Δεν ήταν Ρωσικής καταγωγής, όπως ίσως δείχνει τ'ονομα του, απλώς το BORIS αρέσει στους γονείς του σαν ονομα.

Πήρε πτυχίο της *Ecole Central des Arts et Manufactures des Paris* και δούλεψε σαν μηχανικός σε δημοσία υπηρεσία. Πάνω απ' όλα όμως υπηρξε περιφημος τρομπετίστας της JAZZ. Επαιξε με πολλές ορχήστρες, όμως το καρδιακό νοσήμα απ' το οποίο ο υπεφερε τον αναγκάσε σε περιοδική αποχή απ' το χώρο της μουσικής.

Ήταν ταλέντο πολυπλευρο. Τραγουδοποιος και κριτικός JAZZ με σαφή διαμορφωμένη θέση υπέρ της σύγχρονης JAZZ της εποχής του. Εκδότης κάποιου περιοδικού και εφευρέτης ενός είδους ελαστικού τροχού. Το ανήσυχο πνεύμα του, ζητάει και βρίσκει διέξοδο σ' όλες τις μορφές της τέχνης. Τον ενδιαφέρει κάθε τι που έχει σχέση μ' αυτήν. Ασχολείται με την ζωγραφική, γράφει ποιήματα και πεζογραφήματα, που τα δημοσιεύει σαν BORIS VIAN ή σαν BISON RAVI (αναγραμματισμός και λογοπαιγνίο που σημαίνει: Ευτυχής Βισών) ή σαν VERNON SULLIVAN.

Γνωστός περισσότερο σαν μυθιστοριογράφος, με πλούσιο συγγραφικό έργο για τη μικρή διάρκεια της ζωής του (πέθανε 39 χρόνων από καρδιακή προσβολή).

Υπήρξε μέλος του Γαλλικού Κ.Κ. αλλά διαγραφτηκε για τις ριζοσπαστικές του ιδέες μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, κατά τον οποίο περάσε στην αντίσταση και πολεμήσε σαν αντάρτης.

Ακολουθεί ένα μικρό δείγμα της δουλειάς του που τόσο πολύ αγαπήθηκε από τη νεολαία.

QU'EST -CE QUE VOUS ATTENDEZ

Τι περιμένετε
Για να μ'αγαπήσετε
Τι περιμένετε
Για να μ'αγαπήσετε μέσα στα μπράτσα σας;
Τι περιμένετε
Για να μ'αγαπήσετε
Μηπως περιμένετε
Να κάνω εγώ τα πρώτα βήματα;
Δεν θα τα κάνω
Εντάξει
Δεν θα τα κάνω
Επειδή έχω ένα ποδι ξυλινο.
Τι περιμένετε
Για να μου πείτε
Τι περιμένετε
Για να μου πείτε αυτό που θέλετε;
Μηπως περιμένετε
Για να το πείτε
Μηπως περιμένετε
Να το πω εγώ πρώτος;
Δεν θα βγάλω τσιμουδια
Τι μ'ευχαριστείτε;
Δεν θα βγάλω τσιμουδια
Επειδή η γλώσσα μου είναι κοντύτερη.
Τι περιμένετε
Για να το δείτε;
Τι περιμένετε
Για να δω ότι είμαι ασχημος;

Μηπως περιμένετε
Οτι θα το δω
Μηπως περιμένετε
Οτι θα το δω εγώ πρώτος;
Δεν θα το δω.
Αυτοι οι κυριοι
Δεν θα το δω
ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ
ΜΟΥ ΕΒΓΑΛΑΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ.

-1955-

LE DESERTEUR (Ο ΛΙΠΟΤΑΚΤΗΣ)

...Θα επαίτησω τη ζωή μου
Στους δρόμους της Γαλλίας.
Απ' τη Βρεττανή ως την Προβηγγία
Και θα πω στους ανθρώπους
Αρνηθείτε να υπακούσετε
Αρνηθείτε να το κάνετε
ΜΗΝ ΠΑΤΕ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
Αρνηθείτε ν' αναχωρήσετε (για κεί).
Αν πρέπει να δώσει αίμα
Αντε να δώσετε το δικό σας.
Είστε καλός αποστολός
Κύριε Προεδρέ.
Εάν με διώξετε
Προλάβετε στους χωροφυλάκες σας
Ότι δεν θα έχω όπλο
Και θα μπορούν να με χτυπήσουν.

-1954-

Ο ίδιος είχε αρνηθεί να πολεμήσει για την πατρίδα του. Κυνηγήθηκε αγρία, και τη στιγμή που κηρύσσονταν λιποτακτής, δημοσίευε αυτό το τραγούδι και την (περιφημη για την Γαλλία) "Ανοιχτή επιστολή" στον κ. PAUL FABER δημοτικό συμβούλο, όπου εξηγούσε τους λόγους της λιποταξίας του. Φυσικά συνελήφθη και φυλακίστηκε για την πράξη του αυτή.

Παρουσίαση-Μεταφράσεις:

ΓΙΩΡΓΟΣ Ο ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΣ

απο ένα εσωτερικό κενό,μιαν ανεξηγήτη ανησυχία" πριν παρουν καλα-καλα την αποφαση τους την οριστική και ενταχτουν στο κοινοβιο Κι ομως αυτο είναι ένα μονο ειδος εξετασης του φαινομενου.

Το οτι απεκτιησε η Αμερικη ένα πρωτοτυπο ειδος αρνησης, μια καινουργια μορφη κριτικής στη κοινωνια της,είναι ένα προβλημα που ζηται τις αποδειξεις του.Η αδυναμια των χιππς να ζησουν οπωςδηποτε μια συγκλινουσα και επισης μια αποκλινουσα ζωη με "συνεπεια" σε σχεση και σαν αποτελεσμα της αναποφευκτης επαφης τους με την υπολοιπη κοινωνια ΔΕΝ είναι παντα συναρτησή της σκληροτητας και της απανθρωπιας της Αμερικανικης εκδοχης για την καθημερινη ζωη (το κυνηγι του δολλαριου για ανεσεις και επανασταση,το αυστηρο και αδυσωπητο συστημα επαγρυπνισης των εποπτων εργασιας που αποφερει αγχος και στρες με την αποδοχη του και τη καταγιγιστική,απο πληξη των ελευθερων ωρων η κατακερματισμενη και αποσπασματική συναφεια με μια βαναυση πολλες φορες πραγματικοτητα κλπ). Αλλα τοτε τι νοημα εχει αυτη η περιφρονητική και παραλληλα κυνική φιλοσοφια των ανθρωπων αυτων,για τον Αμερικανικο καθωσπρεπισμο,που ξεκίνησε σαν δι'αμαρτυρια για την στρατευση και τις μαζικες αποστολες νεων ανθρωπων στον πολεμο του Βιετναμ και ειταν συνδεδεμενη με το φοιτητικό

κίνημα των U.S.A.;

Εχει καμμία σχεση με την πορεία των κατακτησεων του πνευματος τα τελευταία χρονια; Μήπως οι προωθημενοι διανοουμενοι της Σχολης της Φραγκφουρτης,μετα τη Σουρρεαλιστική Διεθνη,τον Φρούντ και τον Μαρκουζε,δίδαξαν η προτειναν η συμπεριφερθηκαν ετσι ωστε να υποδειξουν και ως ένα βαθμο να προφητεφουν ένα τετοιο κίνημα ελευθεριακης κατευθυνσης,που εν τω μεταξύ ως προς τις υπολοιπες εκφάνσεις της ζωης (εργασία,κερδος,κοινωνική αναγνώριση,καταξίωση,επιβολη,προβολη) παραμενει συγκρατημένο ~~ανε~~νεργό και ουτοπικό; Μήπως πραγματι μεσα απο αυτο το ακλονητο χάος που στοιχειοθετει το αμερικανοκο κατεστημένο,ξεπηδα ένα μέλλον που απειλει εξ αρχης το παρον; Μήπως αυτη η ηρεμη παθητικοτητα,γίνει καποτε κυριαρχο πνευμα; Μήπως η ελευθεριακή γίνει μια νέα μορφη ζωης,οπου θα βασιλευει το γαληνιο παθος της "διευρυμενης" συνειδησης;

Απο την άλλη μερια ομως,αυτοι οι αποβλητοι της κοινωνιας,αυτοι που είναι εξω απ'τους τροχους του αμαξιου που σφυζει απο την διαθεση να κερδοσκοπησει,εχουν κι έναν ποθο: θελουνε να φερουν την αναρχια. Συγκεκριμενα η παραδοχη απ'αυτους του γεγονοτος,οτι μια κι εσεις στεκεστε απαρασαλευτοι στις θεσεις σας κι εμεις ζηταμε καθ'ολοκληρία,επιστροφή σε αρχες που εχουν θεμα την ανατρο-

-πη αυτής της κοινωνίας, αυτό απαρ-
τιζει τα όνειρά μας και θα προσπα-
θήσουμε γι' αυτό. Προκειται βεβαίως
για έναν τρόπο αγώνα, που γίνεται
με το ζωντανό τους παραδείγματα και
απέχει πολύ από το να χρησιμοποιεί
μέσα, όπως τα όπλα, χωρίς εν τω μετα-
ξύ ν' αποκλείεται μια παραπέρα μεθο-
δευση προς τον προσηλυτισμό με τα
ναρκωτικά του νεοφερμένου στη μι-
κρή ως επί τω πλείστον αρχικά πα-
ρεα, η οποία δεν θ' αργήσει να μεγα-
λώσει. Αλλά γενικά δεν υπάρχει ελ-
πίδα; Εδραιώνεται πούθενά αυτό το
εγχείρημα αυτός ο ισχυρισμός: ότι
να, τώρα θα απλωθεί, θα πιστεφεί ο-
λος ο κόσμος σ' αυτή τη ρήξη, που βα-
σιζονται εκατο τοίς εκατο επάνω
της; Και τι θα γίνει αν αύριο κα-
ταλάβουν, ότι τίποτε δεν γίνεται με
ειρηνικά μέσα και ξεκινήσουν να ε-
φαρμοζουν, όπου μπορούν να επικρα-
τήσουν, την βία στα μέσα για ν' ασπα-
σθεί η ανθρωπότητα τις ιδέες τους;
Γιατί τελικά καμία συγκεκριμένη
πιστή περιβεβλημένη από την αποδο-
χή των μαζών δεν αντέχει ν' αποτυ-
γχάνει συνεχώς δίχως να καταλήξει
σε καμία αντίδραση.

Αλλά δεν θα σταθούμε εμείς να
πούμε: "Ναι ο χιπιτισμός είναι μια
παναρχαία ουτοπία". Γιατί όπως λε-
ει ο Μαρκουζε, ελευθερία είναι αυτό
καθορισμός, αυτονομία-αυτό είναι
περίπου μια ταυτολογία, αλλά μια
ταυτολογία που προέρχεται από μια
ολοκληρή σειρά συνθετικών κρίσεων.

Προϋποθέτει την ικανότητα ο καθέ-
νας να μπορεί να ορίζει την ζωή
του, να είναι σε θέση ν' αποφασίζει
τι να κάνει ή όχι, τι να υποφέρει
ή τι να μην υποφέρει. Αλλά το υ-
ποκείμενο αυτής της αυτονομίας
δεν είναι ποτέ τυχαίο άτομο, σαν
αυτό που συμβαίνει να είναι αυ-
τή τη στιγμή. Είναι περισσότερο το
άτομο σαν ανθρωπινό ον, που είναι
σε θέση να είναι ελεύθερο μαζί με
τ' άλλα. Ασυμείδωτα τείνει ο διχα-
σμένος από τη λογική άνθρωπος, λέω
εγώ, να επιστρέφει στην προλογική
του ενότητα. Και ξαναγυρνάω πάλι:
Υπάρχει ελπίδα; Και παίρνω την
απάντηση από την προμετωπίδα του
WOODY ALLEN (WITHOUT FEATHERS):
ελπίδα είναι το πράγμα με φτερά.
(της Έμιλυ ντίκινσον). Και παρα-
θέτω: "Πόσο λάθος είχε η Ε.Ντ.!"
Δεν είναι ελπίδα το πράγμα με
φτερά. Αυτό αποδείχτηκε ότι είναι
ο ανήμος μου. Πρέπει να πάω σε κά-
νεναν ειδικό στη Ζυρίχη".

Οι αρθρογραφίες αυτές λοιπόν
τοποθετούνται στη φάση του ξεκα-
θαρισματος των σχέσεων που αφο-
ρούν τόσο την ίδια την ριζοσπα-
στική ποιημένη ευαισθησία, όσο τις
σχέσεις αυτής και των χιπιτών, με
την παραδοσιακή αριστερά ιδεολο-
γία, κουλτούρα, μεθόδους, οργανωτι-
κά πρωτότυπα, πρακτική.

(Συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος)

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Σε λίγο ηρθαν και φεραν το πτωμα
Η μανα ακομα ειναι σε κωμα
Ο αδερφος γνωριζει το κομμα
Και γω; Εγω φανταρος ειμαι ακομα.

Τρεχω σαν την καταρα
Βλεπω τον κοσμο ναναι μανταρα
Ξενογλωσσα λεω για καποια γαμησια
Και τα παιδακια κανουνε τσισα.

Ολα τριγυρω μοιζουν με κεινη
Μαλλον θα φταιει η ηρωινη
Η μανα θελει κι αλλα λεφτα
Και καποιος αλλος ποναει στα "αυτα".

Ατιμε χιππυ -φωναζει η γριουλα-
μας ξεπαρθενεφες τη Τουλα
Ο παπα-Γιωργης τον αφοριζει
Κι η Τουλα απο χαρα σιγοσφυριζει.

Τρεχω και τρεχω τοςους αιωνες
Μοιαζω σαν καποιους παλιους χειμωνες
Τρεμω σαν φυλλο μεσ' τη θωρια σου
Μα εσυ δεν ξερεις και λες μονο: "Γεια σου".

Ολους μαζι θα σας ξαναβρω
Τον χιππυ, την Τουλα, τον ασπρο, το μαυρο
Μαζι θα πουμε κρασι για κεινη
Και θα σνιφαρουμε και κοκαΐνη.

Σαν ερθουν χειμωνες παλι θα φυγω
Θα εχω καποιον για ν' ανοιγω
τον κοσμο ολο μεσ' την παλαμη
Ελα και κατσε μαζι μου ενα βραδυ.

A. T.

ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

...Και ειδικότερα για τις Αμφεταμίνες και το L.S.D. ο καθηγητής της φαρμακολογίας Δ. Βαρωνος λέει: "Αι Αμφεταμίναι και το L.S.D., προκαλούν σφοδράν ψυχικήν επιθυμίαν προς καταχρησιν, ως και αναπτυξιν ανθεκτικότητος, δεν αναπτύσσουν όμως σωματικήν εξάρτησιν.

Αντιθετως... το οινόπνευμα, τα βαρβιτουρικά και τα οπιοχά Ναρκωτικά, εμφανίζουν απαντας τους χαρακτήρας της φαρμακευτικής εξάρτησεως. Και για την Ατροπίνη και Σκοπολαμίνη: Δεν προκαλούν ψυχικήν η οργανικήν εξάρτησιν".

"Ο οργανισμός δεν εθίζεται εις την Μεσκαλίνην" - γράφει ο καθηγητής Γ. Λογαρας. Καθώς και το Χάσις που ο οργανισμός δεν φαίνεται να εθίζεται εις αυτό διότι η δόσις αυτού δεν χρειάζεται να αυξηθεί. Ούτε σωματική εξάρτησις παρατηρείται, οια επι των τοξιμανιογόνων φαρμάκων ητοι δεν παρατηρείται συνδρομο Στερήσεως".

Ο Βαρωνος επίσης, για το χάσις, αναφέρει: "Ανθεκτικότης και σωματική εξάρτησις φαίνεται ότι δεν αναπτύσσονται εκ της χρήσεως Ινδικής Κανναβέως (Χάσις Μαριχουάνα).... Μικρού βαθμού ανθεκτικότης, πιθανόν δε και εξάρτησης, αναπτύσσεται εις την Κοκαΐνην, Καφεΐνην και Νικοτίνην".

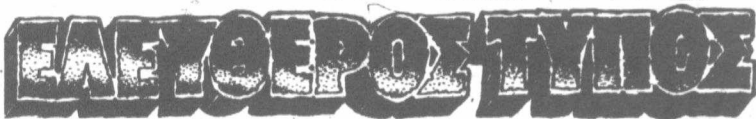
Ο καθηγητής της Ιατροδικαστικής Γ. Αγιουταντής φαίνεται να συμφωνεί κι αυτός: "Αντιθετά απο ότι συμβαίνει με τα Οπιοχά, η παρατεταμένη χρήσις του Χάσις, δεν παρουσιάζει σωματικό συνδρομο απο χρόνια δηλητηρίαση και οι ψυχικές βλάβες των χρονίων χασιστών είναι πολύ περιορισμένες σε αριθμό και ένταση".

Μ' άλλα λόγια, απ' ότι υποστηρίζουν οι ειδικοί για τη φαρμακευτική επιδράση των ψυχοδηλητικών, το LSD δεν προκαλεί τοξική δηλητηρίαση και σωματική εξάρτησιν, ενώ το Αλκοολ προκαλεί. Παρ' όλ' αυτά η χρήση του πρώτου διώκεται, ενώ του δευτέρου δια-

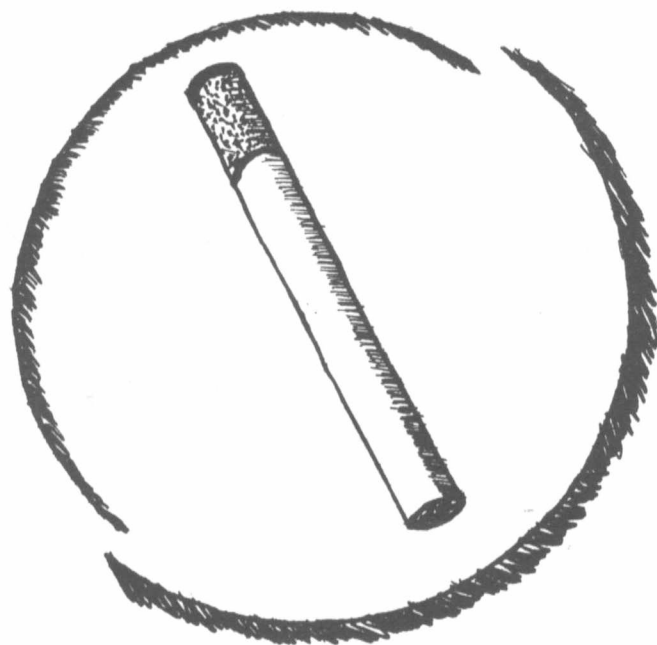
φημιζεται.Ομοια το Χασις δεν
εθιζει, ουτε δημιουργει σωματι
κη εξαρτηση, σε αντιθεση με τη
Νικοτινη και την Καφεΐνη, που
δημιουργουν.

Η χρήση και η εμπορία των
πρωτων καταδικάζεται με πολυ-
χρονη καθειρξη, ενώ των δευτερων
προβάλλεται απο τα μεσα μαζικης
ενημερωσης και ενισχυεται οι-
κονομικα απο το κρατος.....

(Αποσπάσμα απο το βιβλίο
του γιατρού Γιωργή Οικο-
νομοπουλου: "Ψυχεδελικα
η Ψυχοδηλωτικα")

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ

Παπαδόπουλος

ΣΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΜΕ ΟΤΙ ΙΔΡΥΘΗΚΕ
ΒΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΤΣΙΓΑΡΟΥ

ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ:

1. Η ΔΙΑΦΩΤΙΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ
2. ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΠΝΙΣΤΩΝ
3. ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΜΗ ΚΑΠΝΙΣΤΕΣ ΝΑ ΑΠΑΛΛΑΓΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥΣ

Το τσιγάρο αναβωχονεί

ΟΙ ΩΦΕΛΙΜΕΣ

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

(Μια ψυχολογικοκοινωνικο-
ιατρική ανάλυση του θεμα-
τος)

Haralinos

Ζώντας σε μια πόλη που η καθημερινότητα της συνδέεται αναποσπαστα με το "τερας του θανάτου" που πλανιέται πάνω της. Αναπνεώντας το πρασινο-μαυρο συννεφο που φτύνει το προπολεμικό λεωφορείο, που αγκομαχώντας ανηφορίζει την

Ακαδημίας. Εισπνεώντας την μποχα των στιβαγμένων στους δρόμους σκουπιδιών. Έχουμε λίγο-πολύ την αίσθηση, πως όλη αυτή η βρωμία που μας περιτριγυρίζει, έχει τρυπώσει βαθειά μέσα μας, έχει φτάσει μέχρι το μεδούλι.

Εικόνα ειδυλλιακή. Είσαι αραγμένος και απολαμβάνεις τον "βαρύ γλυκό" σου. Το κεφάλι σου, μπαλλόνι παραφουσκωμένο με τις τόσες σκοτούρες, που απορείς "πως και δε σκορπίζεται σε χιλιά κομμάτια;" Με κινήσεις μηχανικές, φέρνεις στα χείλια σου ένα τσιγάρο. Τ'αναβείς και.....ΑΠΟΛΑΥΣΗ! Ο καπνός που σε τιλυγεί, η ακόμα τα συμμετρικά κυκλακία που με τέχνη εκτοξεύεις (είναι πιο σικ), διωχνουν με μιας τη θόλωση. Με το δεύτερο, το τρίτο τσιγάρο αισθάνεσαι άλλος άνθρωπος. Το μυαλό ξελαμπικάρει, μπορεί να δουλέψει, να φάξει να βρει λύσεις. Τα ψυχοπλακωτικά σου συμπλεγμάτα εξαφανίζονται κι επανέρχεται έτσι σε μια κατάσταση ισορροπίας ψυχικής.

Σαν άτομο λοιπόν ψυχικά ισορροπημένο, λογικά σκεφτομένο και ενεργόν, ριχνεσαι με "σθένος" στον αγώνα για "κοινωνική προοδο και προκοπή" συμβάλλοντας αποτελεσματικά στην προαγωγή της κοινωνίας.

Και ιατρικά εξεταζόμενο το θέμα, ενισχύει τη θεωρία μου: "Υπερ της πλατίας διαδοσεως και ευρείας καταναλωσεως παντως ειδους καπνων". Τι κακο μπορεί να κάνει ένα τόσο-δα τσιγαράκι, όταν σε κάθε σου βήμα, κάθε στιγμή, δηλητηριάζεις τα πνευμονία σου με το βρωμοαέρα που ριχνείς μέσα τους; Όταν έχεις φτάσεις στο σημείο ν' αποζητάς εσύ ο ίδιος την καθημερινή σου δόση καυσσαερίου, μία και συμπεριλαμβάνεται κι αυτό στο ημερήσιο διαιτολόγιο; Εδώ εισπνεείς τεραστίες ποσότητες μαυρού, καταμαυρού αέρα, που κατατρώνει ακόμα και τα μαρμαρά και θα σκιαχτείς 2-3 μπαλλακία ασπρού καπνού (πολλές φορές και αρωματισμένου);

Αν δε φοβομουνά πως θα σας κουρασώ, θα μπορούσα να προχωρήσω ακόμα βαθύτερα. Να εξετάσω το θέμα από σκοπία: Πολιτιστική, Πολιτική, σεξουαλική (απ' όλες τέλος πάντων τις σκοπιές). Πιστεύω όμως πως αυτά και μόνο τα επιχειρήματα, είναι αρκετά για να σας πείσουν για την τεραστία ωφελιμότητα του τσιγαρού. Για να καταρρίψουν τη Δοξιαδική θεωρία και το σύνθημα της: "Τσιγαρό η υγεία" να αντικατασταθεί απ' το: "Τσιγαρό η .....". (Εδώ μπορείτε να προσθέσετε ότι σας κάνει κεφί. Οποίος βρει την πιο καταλληλή λέξη κερδίζει..... Λουκουμι).

Φτάνει πια! Μας στερήσατε το δικαίωμα ν' αναπνεύουμε αέρα καθαρό κι "αμολύντο". Εξαφανίσατε τον ήλιο πίσω από πυκνό σύννεφο (αιθαλομιχλής επονομαζόμενο). Το τσιγαράκι μας δεν μπορείτε να μας το κοφέτε. Δεν θα παφούμε να ξεφύσαμε τον καπνό του στα μούτρα σας Κι όλα αυτά τα περί καρκίνου εμείς τα μασάμε (γνωστές κινδυνολογίες).

Οουουουουφφφ! Μ' έπιασε πάλι το επαναστατικό μου και συγχίστηκα. Ένα τσιγαρό είναι ό,τι πρέπει για την περίπτωση μου. (και για τη δική σας).-

Η ΝΤΟΥΜΑΝΑ

ΤΣΙΓΑΡΟ

ΔΙΑΛΕΞΤΕ!

ΤΣΙΓΑΡΟ!

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΚΑΠΝΙΣΤΗ

- 1) Το τσιγάρο εστί κύριος ο Θεός σου.
- 2) Ου ποιήσεις σεαυτώ είδωλον, όσα εν τω ουρανώ άνω και όσα εν τη γη κάτω και όσα εν τοίς ύδασι υπό κάτω, Θεόν έτερον πλην αυτού.
- 3) Τίμα το Τσιγάρο σου ίνα ευ σοι γένοιται επί της γής.
- 4) Ου Τσιγαροκλέψεις.
- 5) Ου μοιχεύσεις άνευ Τσιγάρου.
- 6) Ουκ επιθυμήσεις το έσχατον του πλησίον σου Τσιγάρο.
- 7) Τράκα έκανες; Τράκα θα λάβεις.
- 8) Τσιγάρου φείδου.
- 9) Αγάπα τον πλησίον σου ως το σεαυτόν Τσιγάρο.
- 10) Μακάριοι οι καπνίζοντες ότι αυτοί κληρονομήσουσι την ευτυχίαν επί της γης.

(Αι εντολαί αύται παρεδόθησαν υπό του Δημιουργού
Παπαστράτου στον τσιγαροφονέα Προφήτη Παράλληλο)

Αλλα και η λαϊκη σοφια πλουτισε με την θυμοσοφια της το αγαπημενο κεφα-
λαιο του Ελληνα: Το τσιγαρο. Μια μικρη ανθολογηση απ' τους Θ. Ρεταλη και Γ.
τον Παραλληλον, βοηθοι αμφοτεροι του μεγαλου λαογραφου Ν. Πολιτη. Ιδου:

Η καλη η μερα απο το πρωτο τσιγαρο φαινεται.

Μετα την πιπιλα το τσιγαρο.

Φυλα τα τσιγαρα σου ναχεις τα μισα.

Αν εχεις τυχη διαβαινε και τσιγαρια περπατα.

Καλλιο τσιγαροκλεβε παρα τσιγαρογυρευε.

Πες μου τι τσιγαρο καπνιζεις να σου πω ποιος εισαι.

Οσο καπνιζω ελπιζω. (DUM FUMO SPERO).

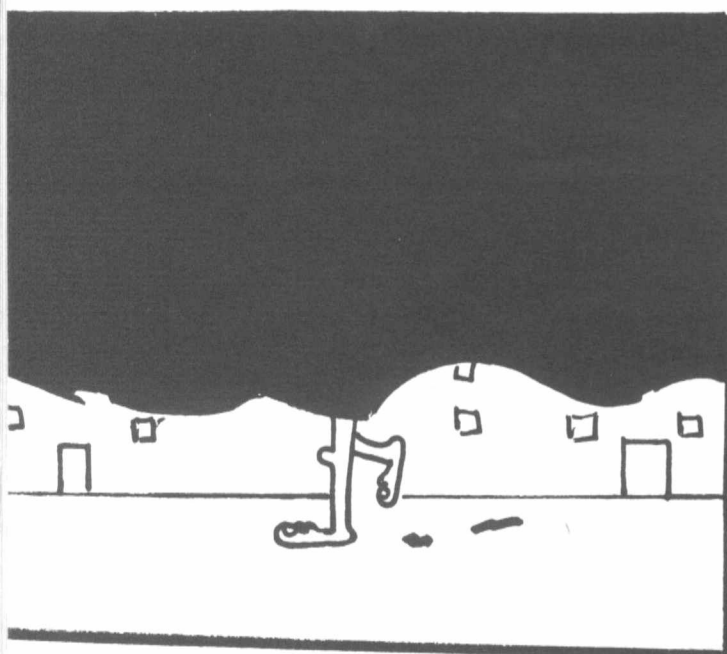
ΤΖΟΥΖΕΙ.....!

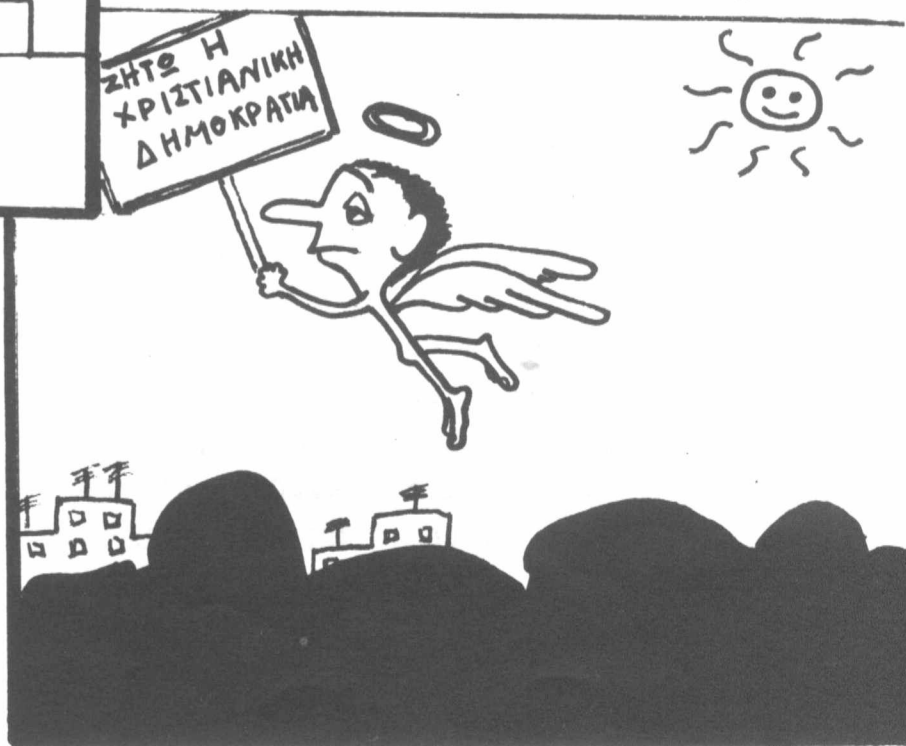
.....ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ... !

....ΚΙ' ΑΚΟΜΑ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ.....

..... ΚΑΤΕΒΗΚΕ !!!

Η ΤΣΙΜΠΛΑ

Υστερα απο μια κουβεντα στο καφενεδακι -τη νεκρη μας πολιτεια της ειχε πει- ουτε που καταλαβε ποτε σταματησε το ασσανσερ, ουτε που θυμοτανε ποσο γρηγορα ειχε αλλαξει υφος, κλεινοντας την πορτα πισω της. Φοραγε εκεινο το μισοδιαφανο γελτο πουλεγε:

"Ακου, ολα πανε 'νταξει. Μη μου τα πριζεις ρε μανα, μη ρωτας". Κι απο μεσα της σιγα: "Δει γαμησου κι εσυ τωρα..." Ουφφφφ:

Μπαμμμ. Εκλεισε και η τελεφταια πορτα του οχυρου της. Το μπλε αυτο δωματιο με το τραπεζι, το κρεβατι, τα βιβλια, τα ραφια στη ντουλα πα, ποσα μυστικα εκρυβε μεσα του. Φωτογραφιες παλιες, γραμματα κι αλλα που κανενας δεν ξερει ισως.

Εβαλε το στομα στο φλυτζανι. Ο σκετος νες, το σκετο τσιγαρακι, ταπ ταπ, οταν το χτυπας στο πακετο κι υστερα τ' αναβεις και ρουφας.... Τελος ολα αυτα τη βοηθαγαν στη σκεψη. Κι οπως ειχε διαβασει καπου "οι σκεφεις στις ευαισθητες γυναικες γινεται αισθημα".

Πρεπει ναταν πανω απο δωδεκα. Ειχε ωρα που η τηλεοραση δεν ακουγοταν κι ενιωθε τοτε πιο πολυ την τσιμεντενια βραδυα εξω, να κατεβαινει απ' το λαρυγγι στο στομαχι κι ακομα πιο κατω, στα μπουτια, στα νυχια της. Εσβυσε το πορτατιφ.

Τιλυγμενη στις κουβερτες, ελοιωνε και ξαναπλαθε ολες εκεινες τις φρασεις πουχε πει με τον τυπο στο καφενειο. Εναερια χωρια ηδονη, οδυνη, τραβηγμενες χερι-χερι διαθεσεις, ελευθερια, μοναξια, κτλπ. κτλπ. κτλπ.

Μετα χωρις να το παρει χαμπαρι, αγκαλιαζοντας το μαξιλαρι, αρχισε να φιλαει τα χειλια του, τις ρωγες, ολο το κορμι του. Και παραδομενη, αφεθηκε στο σεισμο της ατελειωτης γλυκας.....

....Την ίδια ώρα,την ίδια νυχτα,στον ίδιο αιώνα,ο τυπος του κα-
φενειου,στο κρεβατι του,αναλογο εστηνε σκηνικο μαχης,χωμενος κι αυ-
τος στο βυθο της μαρουλενιας του ψυχης.

Η πρωινη τσιμπλα θαναι ενα σκαμπιλι.

Θ/ΡΕΤΑΛΗΣ

ΜΙΑ ΗΘΙΚΟΠΛΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

(Στη Λιτσα)

Η ΚΕΛΑΔΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

Η χωρα του ηλιου.

"Ξερεις κατι μωρο μου,μην καθυστερησεις παραπανω απο την ωρα που σου χαρισα".(Μαμα η μπαμπας) Σημερα διασκεδαζω,χαιρομαι,λυπαμαι,με γα-
μανε,γαμaw,περπαταw,αναπνεω τις εικονες κι ειμαι ο αυτος μου ολος,μια
μισογεμη κλεφιδρα.

"Τατακη χρυσο μου,στασου μην τρεχεις,δεν μπορω να σε κνηγαw για
να σου δωσω μια κουταλια σουπιτσα!".(Σκηνη'μεσα στη θαλασσα,ΝΑΕΟΣ '80).

"Τωρα γιατι τρεχεις;Θα πεσεις και θα χτυπησεις. Αχ'. Ειδες που
στα λεγα;"(ΑΘΗΝΑ '80)

"Δεν θα πας πουθενα.Ε'.Τοτε ρωτα τον πατερα σου."(ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΣΚΗ-
ΝΗ ΣΤΟ ΣΠΕΤΙ)

"Χριστε μου,αυτη η παραμανα στ'αυτι σου'.Πρεπει να γινει σιγουρα
καποιος πολεμος!".(ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ,ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ,ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ)

Λιγα ειναι αυτα και το μονο σιγουρο ειναι οτι συνοδευονται παντα
απο δεξια με τη σφαλλιαρα και τη χριστοπαναγια,κι απο αριστερα με το
κωλοδαχτυλο.

-"Μανα-πατερα μεγαλωσα και σημερα θα φερw τη γκομενα σπιτι,για να
πηδηχτουμε και να ξεσκιστουμε."

-"Ναι παιδι μου,τι ωρα θελεις να γυρισουμε;"

- "Μπαμπά, σήμερα ο τεκνός μου ήτανε κουρασμένος και δεν μπορούσε να με πηδήξει και για δεύτερη φορά."

- "Μικρή κορούλα μου, μη στεναχωριέσαι, θα είχε ψυχολογικά προβλήματα." (Αυτή η παραγράφος είναι λάθος, δεν είναι καθόλου Κεληνική).

ΑΘΑΝΑΤΟ ΚΕΛΗΝΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ:

Κορίτσια 16, 17, 18, 19, 20 χρονών, που καθονται κι αναρωτιούνται, αν θα συναντήσουν το διαφορετικό, ίσως το ξεμπαρκό, ίσως το κυρίλε, ίσως την κρυφοαιωνία μαστούρα κι όμως μένουν, μένουν κλεισμένα μέσα στα στεγανά πουχουν δημιουργήσει, θέλοντας να γνωρίσουν το "WILD SIDE" του εαυτού τους, γιατί ίσως το στεγανό, απ' τη ρουτίνα δεν θ' αντέξει να περιμένει και θ' ανοίξει για μία η συνεχομένη στιγμή. Υπάρχει ακόμα το χέρι, που ακουμπώντας το ανάμεσα στα δύο τους σκέλια, υπενθυμίζει τη γυναικεία τους φύση. (ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ '80)

Αγορία με πλήρη φαντασίωση, με ένα δεξί χέρι ξεχαρβαλωμένο, απ' την πολλή χρήση, θυσιαζουν στο βωμό της χρονιοπαράδοτης ΚΕΛΛΑΔΑΣ, θεάς που τους έδωσε τη δυνατότητα να ζουν στον κόσμο της παρθενικής ξεγνοιασιάς. Άνθρωποι (25 χρονών) που στη θεά ενός τρελλού χορευτή ακουγονται να λένε: "Αν είχα εγώ παιδί που χορεύε έτσι, θα το σκοτώνα!" (ΚΥΜΗ '80)

Οι φραγμοί να χτυπάνε στα καγκέλλα, μπητνικές αποστειρωμένες εκφράσεις, γαλανολευκές ψώλες, ροζ πεπλά, μία αγρία νυχτιά έξω απ' το JAZZ CLUB, ραφωδίες με το χιόνι, **number nine**, συγκλονιστικά συμπλεγμάτα, παραμορφωση από εβδομη αίσθηση, μαριχ.....

Ίσως να φταιει και το σύστημα! Παρτε ένα τουβλό να χτίσουμε γραφεία". "Οικονομική εξορμήση για την αλλαγή". Όλοι μαζί για την αλλαγή. Μαζική διασκέδαση (;) μαζικό φαΐ, μαζικά χαμουρεμάτα. Όλα για την ατελείωτη μαζα. Το μόνο που δεν κάνουν μαζικά είναι ο έρωτας. Γιατί; Ξύπνα μονός σου, κυριαρχήσε στο πνεύμα μονός σου, φτιάξου μονός σου, φάξε στην αίσθηση της μοναδικότητας κι αντέξε στο ηλεκτροσόκ της Κατινίτσας του χάους και της μαζας. Το τωρινό σύστημα υπάρχει τόσα χρόνια, γεννηθήκαμε μέσα στο καλούπι του. Δεν θ' αλλάξει αν προσπαθείς να τ' αλλάξεις ο ίδιος, αφού κι εσύ είσαι μέσα στο καλούπι του, προσπαθώντας να διαφωτίσεις τη μαζα, που κάθε μορφό της έχει προσωπικότητα, οντότητα, μοναδικότητα. Αγγίξε, αγκαλιάσε μέσα σου το πανεμορφό αίσθημα του γαληνίου και ηρεμού εαυτού σου. Η αλλαγή ήδη έχει έρθει.

Στεφάνι, γάμος-ησυχάζουμε, ηρεμούμε.

Τέκες, παπας-αλητής, κυρίλε.

Στολιδία, αρώματα, υλικά για κρέμες, φελιζολ για ηχομόνωση του αφαλού.

Απαλός μέσα στο συννεφο, νιρβανά ρεζουέ θετικό, κιζνοκράνα με φτερωτές ορχιδέες, κρυμένος στα σταχιά, πουπουλενία, διαφανά φερετρα, ελευθ....ευτυχ...ελευθ...ευτχ...χα....

Ο χρόνος κυλάει. Συναναστρεφείσαι, μιλάς, κινησαι με άτομα που νοιωθείς δικα σου. Αιφνης! Ένα χαμογελο (ίσως απ'τα πλαστικά εκείνα που χωρίς να δίνεις βάση γέλας ή μιας τυχαίας γκριματσάς).

"Δε σε γουσταρώ φιλε". Για δεύτερα, νοιωθείς σαν ξεφτιλισμένη γκομενά (καταλοιπά). Μετά, ένα γιατί; Για δεύτερα και πάλι, ο αδικήμενος του λαθούς. Φόβος τυχόντος τσαμπουκά (ίσως). Αναμικτά συμπλεγμάτα συναισθηματισμού. Δεν πιστεύω κανένα σας παλιοκαριοληδες. "GO TO HELL'S FUCK."

Υπάρχει κι η δουλειά. Αμα είσαι τυχερός, θα πέσεις σε κανένα καλό προϊστάμενο. Έδω μετράει η εμφάνιση. Αμα τους αρεσεις στην αρχή πας καλά, αμα όχι, πας σκατά. Θέλουν ανθρώπους (':':) που να λένε τ'άστεία τους να γελάνε κι οποτε τους λένε: "Έεσκισού" να ξεσκιζονται (ηρεμία, γαλήνη; όχι, όχι δεν κάνει).

Αφθονία αστειών (υπεγοχα)-παραγωγή-σπασίμο (στους μη καταπιεσμένους σκυλούς). Κι ο Ζαππα κλάνει τ'αφτία τους.

ΚΕΛΑΞ-ΚΕΛΑΔΑ-ΣΗΜΕΡΑ-ΚΕΛΗΝΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ-ΚΕΛΑΔΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ.....

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΣΤΟ ΜΠΟΥΝΤΟΥΑΡ

(Λίγα λόγια για το βιβλίο και τον συγγραφέα του)

Το βιβλίο κυκλοφόρησε στην Ελλάδα το 1979.

"Το εικονοκλαστικό αυτό έργο του ντε Σάντ, τάραξε με την "πορνογραφική" του επιφάνεια όλες τις κοινωνίες κι όλα τα καθεστώτα", λέει ο Βασίλης Καλλιπολίτης.

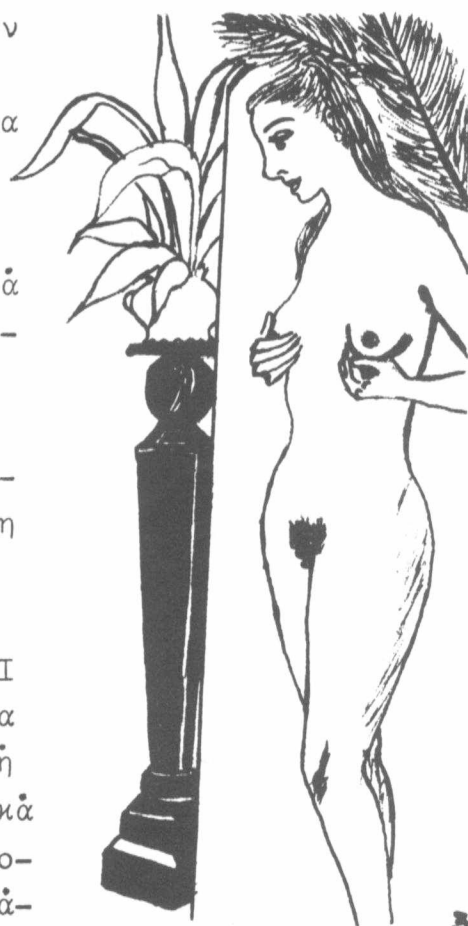
Το σαρκαστικό χιούμορ του θείου Μαρκήσιου αντανakλά έναν ολόκληρο τρόπο σκέψης και αντιμετώπισης σε στοιχεία της καθημερινότητας. Μηδενίζει τους θετικούς νόμους, μιά φανταστική αρετή, μιά αηδία στική θρησκεία, καθώς και όλα τα ηλίθια στοιχεία που δίνουν οι γονείς στα παιδιά τους.

Απευθύνεται προς τους ηδονιστές όλων των ηλικιών, όλων των φύλλων. Όπως λέει κι ο ίδιος χαρακτηριστικά στην εισαγωγή του βιβλίου του: "Τα πάθη δεν είναι παρά τα μέσα που χρησιμοποιεί η φύση για να οδηγήσει τον άνθρωπο προς τους σκοπούς που του προδιαγράφει". Παροτρύνει έτσι, τις γυναίκες νάχουν σαν πρότυπο τους την ηδονική **Ξαϊντ-Ανζ**.

Τις νεαρές να μιμηθούν τη φλογερή Ευγενία και τους άνδρες, τον ακόλαστο και κυνικό Ντολμανσέ.

Σ' αυτό το έργο, ένας νεαρός αριστοκράτης και μιá ηδονική γυναίκα, μυούν σε δεινές φιλοσοφίες γεμάτες θεωρητική ανάλυση και τολμηρές σκηνές.

Το βιβλίο αυτό ενόχλησε πολλούς, βγάζοντας ίσως στο φώς τυχόν κρυφά τους πάθη. Χαρακτηρίστηκε πορνογράφημα που προσβάλλει τα "χρηστά μας ήθη". Απαγορεύτηκε δυό φορές (την πρώτη μαζί με τα περιοδικά **ΑΜΦΙ** και **ΠΟΝΤΙΚΙ**) και για δεύτερη φορά πρόσφατα που διατάχτηκε η κατάσχεση και καταστροφή του. Τη στιγμή που χιλιάδες πορνοπεριοδικά και πορνοβιλία, της υπο-κουλτούρας κυκλοφορούν με την ανοχή του Κράτους και "διαπλά-

θουν" κατάλληλα τις λαϊκές μάζες (Ταρατατά, Φιλησέ με, Διαβασέ με, Λεσβιακοί έρωτες, Γιατί όχι κ.α.).

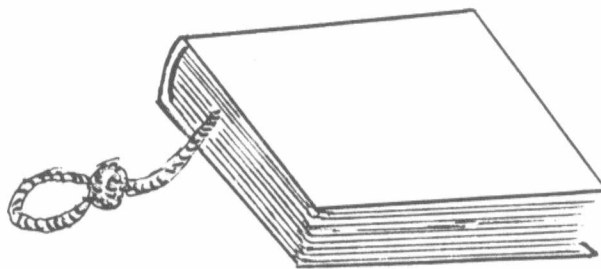
Η ευθιξία λοιπόν της "αγγελικά" πλασμένης κοινωνίας μας, προσβάλλεται μόνον απο έργα λογοτεχνικά με παγκόσμια αναγνώριση κι όχι απ' όλα αυτά τα χυδαία έντυπα που μας σερβίρουν καθημερινά μέσα απ' τον τύπο;

ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΩΤΙΚΟ

Στων ματιών σου το κοίταγμα επορευόμουν,
ωσάν μαζώχτρα των κιτρινισμένων φύλλων του φθινόπωρου,
στις οδούς της οσφρήσεώς σου περίμενα,
αυτήν τη χαρακτηριστική οσμή της ανοίξεως,
το διάβα των γεύσεών σου εγευόμουν,
ωσάν αχόρταγο και διψασμένο ελάφι,
και τους παλμούς του στήθους σου εμάζευνα,
σαν τα παιδιά που μαζεύουν την άνοιξη.
Στους κοιλιακούς ορίζοντες εστόχευα,
τα βέλλη μου, του έρωτα και του θανάτου
και στη συνέχεια του οδηγόρου μου εαυτού,
εθαύμασα την στοργή της φύσης που μας έπλασε,
εδόξασα το σκαρί της θαλάσσιας δύναμης,
ύμνησα τους ορίζοντες που πάντα οδηγούνε,
στα κύτταρα των φλεγόμενων ερώτων σου.

ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΟΥΛΗΣ

ΣΧΟΛΕΙΟ :

Α. Σκίτσος

"Σχέσεις εξουσιαστή-εξουσιαζομένου"

Το σχολείο, μετά την οικογένεια, αποτελεί τον σημαντικότερο παράγοντα ιδεολογικής αναπαραγωγής.

Το μητρώο του είναι βεβαρυνμένο από πολλές λανθάνουσες λειτουργίες οι οποίες δρουν αρνητικά στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του ατόμου. Μέσα από μια βαρβαρή ταξινόμηση των μαθητών, σύμφωνα με την ηλικία και όχι με τις ψυχοδιανοητικές ικανότητες του καθένα και μια πρωτογονή, καταστρεπτική διαδικασία μάθησης και ελέγχου γνώσεων, που τελικά εξ' αιτίας του τρόπου διδασκαλίας, δεν είναι "γνώση" αλλά "απογνώση", στοχεύει στην παραγωγή συντηρητικών ατόμων που θα αναλάβουν τις θέσεις-κλειδιά στην παραγωγή.

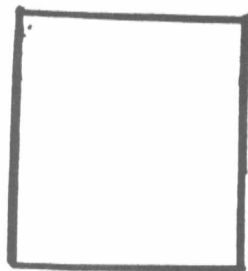
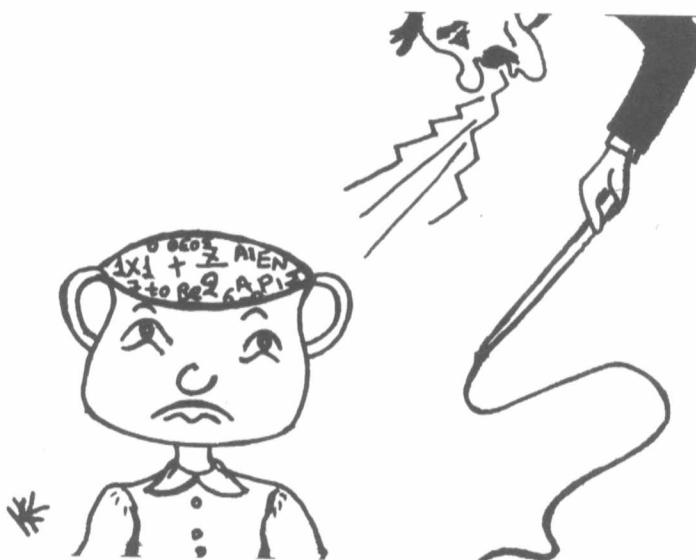
Τ Ο Σ Χ Ο Λ Ε Ι Ο Ε Ι Ν Α Ι Τ Ο Π Ο Σ Μ Υ Η Σ Ε Ω Σ
Ο Π Ο Υ Ο Μ Α Θ Η Τ Η Σ Π Ρ Ο Ε Τ Ο Ι Μ Α Ζ Ε Τ Α Ι
Γ Ι Α Τ Ο Ν Ι Ε Ρ Ο Α Γ Ω Ν Α Τ Η Σ Π Α Ρ Α Γ Ω Γ Η Σ

Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται το μάθημα, τα μέσα που χρησιμοποιούν οι καθηγητές-εξουσιαστές για να επιβληθούν στους μαθητές εξουσιαζομένους, οι κλίμακες μέτρησής, οι σχέσεις οι οποίες είναι αποτέλεσμα όλης αυτής της λειτουργίας, χαρακτηρίζουν το σχολείο σαν μια μικρογραφική καπιταλιστική κοινωνία η οποία βρίσκεται σε κατάσταση κοινής αλληλεπίδρασης με την κοινωνία της οικογένειας. Κυρίαρχα όργανα της λειτουργίας του σχολείου, είναι οι καθηγητές, που περικλείουν μέσα τους αναλλοίωτες τις συντηρητικές αρχές που τους έχει βιώσει το εκπαιδευτικό σύστημα και που βρίσκουν ευκαιρία στο σχολείο να εκδηλωθούν. Στο χώρο αυτό, μεταφέρουν την συντηρητική ιδεολογία, αποβάλλοντας τα εξουσιαστικά τους απωθημένα σε βάρος των μαθητών.

Το σχολείο είναι τοπος μνησεως
οπου οι καθηγητες είναι μεσολα-
βητες αναμεσα στους πιστους μα-
θητες και στους θεους της εξου-
σιας

Ειναι αδιανοητο να διαφοροποιησουμε τη δομη του σχολειου
στην προσπαθεια μας να γινει επαναστατικο μεσο, τη στιγμή που
στοχος της επαναστασης ειναι να το καταργησει.-

K.A.

*Ένα 7χρονο παιδί μιλάει για τον "τρελό κόσμο των μεγάλων"

Μεσημερι ήταν, κατά τις 3. Ωρα που οι "καλοί οικογενειάρχες" πανε σπίτι τους και τα "καλά παιδάκια" διαβάζουν ή παίζουν το μεσημεριανό τους υπνάκο.

Προχωράγα βαριεστημένη, με το μαγνητοφώνο στον ώμο. Τον συνάντησα σε μια γωνία κοντά στο παρκο. Είχε ξαπλώσει χαμώ το ποδηλατάκι του (αγωνιστικό-όπως το λέει-) και μαστορεύε με το σγούρο το κεφάλι του σκυμένο.

Του ζητήσα να μιλήσουμε. Δεχτήκε, αφού πρώτα του έδωσα την υποσχέση, να του χαρίσω ένα τεύχος για να το διαβάσει η μαμά του.

Κάθε σχολίο είναι περιτό. Η παιδική ειλικρίνεια τα λέει όλα.

ΑΛΛΑ/ Γεια σου, τι κάνεις εκεί;

ΓΙΩΡ. Μου σκάσε το λαστιχό απ' το αγωνιστικό και φαχνώ την τρυπα.

ΑΛΛΑ. Καλά πως και είσαι έξω τέτοια ώρα; Η μαμά δεν φωνάζει;

ΓΙΩΡ. Φωνάζει, πως δε φωνάζει. Αλλά να, συμφωνήσαμε να κάνω μια βολτίτσα και μετά να γυρίσω να γραφώ. Εσύ τι είσαι;

ΑΛΛΑ. Τιποτά δεν είμαι. Απλώς θελω-αμα θέλεις κι εσύ-να τα πούμε λιγάκι.

ΓΙΩΡ. (Με την απορία ολοφανερή στα παιδιαστικά ματιά του.) Δηλαδή τι να πούμε, αφού δεν σε ξέρω.

ΑΛΛΑ. Αυτά που θα κουβεντιάσουμε, θα τα γραφώ εδώ στο μαγνητοφώνο και μετά θα τα βάλω σ' ένα περιοδικό. Σε πειραζει;

ΓΙΩΡ. Τσου, καθολου. Αλλα ομως να μου δωσεις ενα να το διαβασει η μαμα μου να χαρει. Να μου το φερεις στο σχολειο μου.

ΑΛΑΛ. Ενταξει. Για πες μου ομως, σ'αρεσει το σχολειο;

ΓΙΩΡ. Ννναι. Αλλα μολις παω θελω να φυγω, γιατι βαβαριεμαι πολυ εκει περα και η καινουργια η δασκαλα ολο φωναζει και χτυπαι το χερι της.

ΑΛΑΛ. Κι απο παιχνιδι τι γινεται; Παιζεις πολυ; Τι παιχνιδια σ'αρεσουνε;

ΓΙΩΡ. Δεν παιζω και παρα πολυ, γιατι η μαμα μου λεει, πως πρεπει πιο πολυ να διαβαζω, για να γινω "καποιος". Αλλα ομως, μ'αρεσει η μπαλλα-ειμαι κι Ολυμπιακος ξερεις-μ'αρεσει το τρεξιμο, ο

κρυφτος κι ο πολεμος μ'αρεσει. Αλλα δε μου αγοραζουνε οπλα, γιατι λεει δεν ειναι καλα τα οπλα. Ομως αφου ολοι εχουνε οπλα, εγω με τι θα τους πολεμαω, με τα χερια;

ΑΛΑΛ. Θελεις τωρα να μιλησουμε λιγο για τον κοσμο των "μεγαλων"; Εσυ πως τον βλεπεις, τι σκεφτεσαι γι'αυτον;

ΓΙΩΡ. Μμμ. Τι σκεφτομαι; Σκεφτομαι πως ειναι πολυ τρελλος, γι'αυτο και μ'αρεσει να τους κοροϊδευω ολους αυτους που κανουνε τους σοβαρους. (γελακι πονηρο).

ΑΛΑΛ. Εσυ, αν εισουνα υπουργος, πως θα λυνες το κυκλοφοριακο προβλημα;

ΓΙΩΡ. Απλουστατα, θα διαταζα να πηγαινουν ολοι με ποδηλατα. Ουτε ενα αυτοκινητο στους δρομους. Ξερεις, και να τρακαρουνε δυο ποδηλατα δε σκοτωνεσαι.

ΑΛΑΛ. Και με τα σχολεία, έχεις σκεφτεί τι θα έκανες;

ΓΙΩΡ. Είλοιπον στο σχολείο θα πήγαινανε μόνο όσοι θέλανε να πάνε. Θα υπήρχανε όμως και ειδικά σχολεία που μοναχα θα έπαιζες εκεί μέσα και τίποτα άλλο. Φανταζέσαι τι πολύ παιχνιδι;

ΑΛΑΛ. Για τις φυλακές τι λες, πρέπει να υπάρχουνε η όχι;

ΓΙΩΡ. Τώρα κοιτάξε να δεις, ο μπαμπάς μου λέει πως τους κακούς πρέπει να τους κλείνουνε στη φυλακή. Όμως εγώ ξέρω πως θα πεθαι- να αμα με κλείνανε ποτε εκεί μέσα. Αφου πιο μικρός που είμουνα είχα κάνει μια ζαβολία και μ'είχανε κλείσει στην αποθήκη για λίγο κι εκλαιγα μετά 2 μέρες συνεχεια. Τόσο πολύ ασχημα ήταν.

ΑΛΑΛ. Κι οι πολέμοι, πως σου φαινονται; Έχεις να πεις τίποτα γι' αυτούς;

ΓΙΩΡ. Όταν παίζω στα φεμματα μ'αρεσει. Αλλά ο αληθινός ο πόλεμος όχι. Τον φοβάμαι γιατί ξέρω πως στον πόλεμο πεθαίνουνε πολλοί κι ε- γώ δε θέλω να σκοτώνονται, δε μ'αρεσει να πεθαίνουνε άνθρωποι. Είναι χαζο να πεθαίνουνε έτσι, γιατί κι εμείς πολεμάμε, αλλά ξέ- ρουμε πως είναι στα φεμματα.

Όμως ξέρεις βαρεθήκα, πρέπει κιόλας να πάω στο σπίτι γιατί η μά- μου θ'αφρίσει.

ΑΛΑΛ. Μια τελευταία ερώτηση και θα φύγεις. Τέλικά εσύ πως φανταζέσαι στα όνειρά σου πιο όμορφο τον κόσμο;

ΓΙΩΡ. Πιο πολύ παιχνιδι, χωρίς ξύλο και φωνές, να μπορώ να πηγαίνω όπου θέλω κι οποτε θέλω. Να μη γίνεται πόλεμος πουθενά κι ούτε να σκο- τώνουνε μαυρά παιδάκια -αυτό ξεχάσα να στο πω- Α'. Κι ακόμα όλοι να χουνε λεφτά κι όλοι να χουνε φαΐ να φανε. Καποτε πρέπει να μας ακουσετε κι εμάς, γιατί στο κάτω-κάτω στο τέλος εμείς τα πληρω- νουμε όλα.

Αυτά είπε ο Γιωργάκης, με τα σκουρά ματιά και τα σγουρά μαλλιά κι εφύ- γε, σερνοντας το αγωνιστικό του και τα έφτα του χρόνια που κουβαλάει στη πλάτη. Ο πιτσιρικός που θέλει μια μέρα να φτάσει τον ΗΛΙΟ.

Κ. ΚΕΡΑΜΙΤΣΟΓΛΟΥ

Σ' ένα πλατανι στη ρεματια τραγουδουσε μια θλιμενη βρυσουλα. Μπρος της περνουσε ενας δρομος στρωμενος με σκατα. Στο δρομο πηγαινε ενα καθαροντυμενο κοριτσκι, εφτα ή δεκαεφτα χρονων, δεν εχει σημασια. Το προσωπο του ηταν κοκκινο και πρισμενο απ' τα κλαματα καθως κυλιотαν στα σκατα.

Κεινη τη νυχτα, βρεθηκα να ταξιιδεω σαν διερμηνεας ποθων αγνωστων και ακορευστων. Αφουγκραζομαστε την θυελλα ολο το βραδυ. Εφτανε μοναχα να παρακολουθω τον ανθρωπο αυτο. Η μοναξια μου ανακαλυψε ολα του τα μυστικα και αν με τυλιγε η γοητεια του σαν θηλεια;

Η γιαγια αεριζοτανε στον θρονο της κι εμοιαζε ξενη μες' το ιδιο της το πανηγυρι. Οι κακτοι ομως κοροταν για πολυ λιγο μονο ειναι γενικη διαπιστωση, παραδεκτη και αναγνωρισμενη.

Εερω μια πολιτεια στην καρδια του κοσμου με χιλιαδες φωτα. Ο κοσμος ανεβοκατεβαινει καθημερινα το μονοπατι που οδηγει στο ναο της Αφροδιτης. Ο ψυχιατρος προχωρει στον δρομο καθως ενας "τρελλος" τρεχει καταπανω του.

Μαζεφα ολες μου τις δυναμεις κι αντιμετωπισα την αλλη σε μια συζητηση με ανοιχτα χαρτια, αραδες αριστουργηματα θρασους προκλητικωτητας και κυνισμού. Επειτα ουρλιαξα για βοηθεια. Ενας κιθαριστας επαιζε απεναντι απο την αδεια πλατεια κι ετσι δεν ακουστηκα.

Συνηθισαμε τόσο πολυ στα παταγωδη ηχητικα αποτελεσματα των ανθρωπινων ενεργειων. Το αισθημα αυτο υπηρξε βραχυβιο, ακολουθησε το ονειρο της γαληνης του ερωτα, σα να ειμαι εγω ο "τρελλος".

ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πάντειος 28 Φλεβάρη: Πάρτυ της "Πανσπουδαστικής".

Μοιράζονται πλούσια δώρα: Πήλινα, γύφινα, μαρμαρίνα διακοσμητικά, φουλάρια ινδικά, δίσκοι, πολλά άλλα και ανάμεσα σ' αυτά, δυο γλάστρες με φυτά. Στην αρχή προτάθηκε -για λόγους οικονομίας- να μην αγοραστούν φυτά, αλλά να μπουν στη θέση τους δυο Κνίτες. Τελικά επικράτησε η γνώμη η λαχειοφόρος να περιλαμβάνει "φυσικά φυτά".

Το πάρτυ-"όχι στον Αμερικάνικο τρόπο ζωής"-έγινε με δόσεις: Στο εστιατόριο φαΐ και ρεμπέτικα, λαϊκά και "επαναστατικά" και αντάρτικα τραγούδια, απο ορχήστρα, αποτελούμενη απο μπουζούκι και μπαγλαμά.

Την ίδια ώρα στο διάδρομο (προσοχή όχι στο ασανσέρ) του α' ορόφου, γινόταν το β' ήμισυ του πάρτυ όπου επικρατούσε η ROCK.

Ενδεικτική η κατάσταση αυτή, της κατάστασης της Πανσπουδαστικής (διάβαζε ΚΝΕ):

Στο πάρτυ εστιατόριο, κυκλοφορούσαν πολλά κοστουμια, γούνες, τουαλέτες, μουστάκια και κοντοκουρεμένα μαλλιά (για τους άντρες) μαλλιά κομμωτηρίου (για τις γυναίκες). Τριτόφυλοι δεν κυκλοφορούσαν -τουλάχιστο φανερά- ίσως έμαθαν ότι στη Σοβιετία κυνηγιούνται. Στη Σιβηρία όμως όχι. Εκεί τους πληρώνουν και το νοίκι για να ζούν σε "κοινόβια".

Στο Διάδρομος-πάρτυ κυριαρχούσαν τα τζηνς. Μέχρι και "φρικιά" (της κακιάς ώρας) έδιναν το παρόν. Γι' αυτό θα μιλήσω περισσότερο, μιās και έτυχε να είμαι "αυτόπτης μάρτυρ" (Χαρ. Τραμπάκουλας). Εδώ λοιπόν υπήρχε η ατμόσφαιρα ντισκοτέκ (φωτορυθμικά κ.λ.π.) με τη διαφορά πως η μουσική ήταν αποκλειστικά ROCK.

Στο "φτωχό" μου το μυαλό γεννήθηκαν πολλές απορίες: "Αυτός δεν ήταν ο αμερικάνικος τρόπος ζωής που πριν από ένα χρόνο κατηγορούσε τόσο έντονα η ΚΝΕ; Τώρα πως στο διάολο τον υιοθετεί;" Μήπως επειδή δεν πέρασε η καμπάνια ενάντια στο ROCK τώρα βρίσκουμε πως είναι προοδευτικό;

Εντάξει! Είναι προοδευτικό. Από κεί και πέρα όμως ξέρουμε γιατί το δεχόμαστε; Πιστεύω πως αν είναι πραγματικοί κνίτες, εκείνη τη βραδυά τουλάχιστο δεν το ήξεραν. Γιατί πως συμβιβάζεται το: "Ελευθερία είναι να μην έχεις τίποτα να χάσεις" της J. JOPLIN, με το: "Όποιος σκοπεύει νάναι επαναστάτης, πρέπει να υιοθετήσει αυτή την πειθαρχία που έχει επιβληθεί στους εργάτες από τους αστούς" του Λένιν; Πως γίνεται να ταιριάζουν το: "Δεν χρειάζομαστε άλλη μόρφωση, δάσκαλοι αφήστε τα παιδιά ήσυχα" των PINK FLOYD, με το γνωστό: "Πρώτοι στο σχολείο πρώτοι στο αγώνα; Η ακόμα με τα αιτήματα τους για περισσότερη μόρφωση απο το αστικό κράτος, που συνεπάγεται μεγαλύτερο πέρασμα της αστικής νοοτροπίας και χειραφέτησης του Φ.Κ. απ' αυτό;

Τι σημαίνουν ολ' αυτά; Δεχόμαστε το ROCK για ψηφοθηρία, η δεν ξέρουμε τι μας γίνεται; (Διαλέγετε και παίρνετε!)

Οταν αναγγέλθηκε το αφιέρωμα στον LENNON (απαραίτητο, γιὰ να είμαστε και στην επικαιρότητα), έγινε το σώσε. Οι παρευρισκόμενοι ξέσπασαν σε ενθουσιώδη χειροκροτήματα και επεφημίες. Κοντέβω να τρελλαθώ. Μου φύγαν τα μαλλιά. Τόσο πολύ λοιπόν συμφωνεί ο LENNON με το "Κόμμα"; (Τελευταίες πληροφορίες αναφέρουν πως ήταν μέλος και διαγράφηκε γιατί δεν πλήρωνε την συνδρομή του). Μήπως οι στίχοι των τραγουδιών του ταυτίζονται τόσο πολύ με τη "γραμμή" του "κόμματος" ώστε να γίνει ο τροβαδούρος τους; Αυτά που ο LENNON τραγουδάει στο "IMAGINE" με ποιά θέση τους συμφωνεί;

....φαντάσου όλους τους ανθρώπους

να ζούνε για το σήμερα

Φαντάσου πως δεν υπάρχουν κράτη

(Δεν είναι δύσκολο να το φανταστείς)....

(IMAGINE)

Δεν χρειάζεται φιλοσοφία να καταλάβει κανείς τι εννοεί ο L. όταν λέει:

Δεν πρέπει να υπάρχει μεγάλη διαφορά

ανάμεσα στον πρόεδρο Μάο και στον Ρ. Νίξον

αν τους ξεγυμνώσουμε!.....

(WE'RE ALL IN THE WATER)

Μάταια λοιπόν ο DISC-JOKEY (SIC) προσπαθούσε να πείσει τον όχλο (συ γνῶμη, τους κνίτες) να χειροκροτήσουν το "WORKING GLASS HERO", τονίζοντας πολλές φορές τον τίτλο. Τι να σημαίνει άραγε το:

...."Σε μισούν αν είσαι έξυπνος
και περιφρονούν έναν βλάκα
μέχρι να γίνεις τόσο απεθλακωμένος
για ν'ακολουθήσεις τους κανόνες τους"....
(WORKING GLASS HERO)

η ακόμα το:

...."Λες πως θέλεις επανάσταση
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΕΞΣΗΚΩΘΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΑΜΕΣΩΣ
Λοιπόν να σταθείς στα πόδια σου
και βγες στο δρόμο τραγουδώντας
εξουσία στο λαό
εξουσία στο λαό στα σίγουρα"....
(POWER TO THE PEOPLE)

Αλλά πως να καταλάβουν το "IMAGINE", όταν την ίδια στιγμή ο "Έτσι" σφιχταγγάλιαζε τη γκόμενα και στο μισοσκόταδο (ευκαιρία) τη χούφτωνε.

Πέρα όμως απ' αυτές τις (μεγάλες) "λεπτομέριες", σημασία έχει η όλη στάση της KNE κι όλων αυτών που θέλουν να λέγονται "συνειδητά μέλη" της. Πως μέσα σε τόσο μικρό διάστημα κάνει στροφή 180 μοιρών; Τόσο έξω είχε πέσει; Η μήπως πάντα είχε αυτές τις θέσεις; Εδώ ο Μ. Θεοδωράκης είχε δώσει μάχη πριν από 2 χρόνια στην Τ.Υ. για να μας πείσει ότι το ROCK είναι αντιδραστικό, μάσκα του αστισμού, κόλπο του καπιταλισμού και καπέλλο του ιμπεριαλισμού. Τώρα τι γίνεται; Συμφωνούμε μ' όλα αυτά ή τα απορρίπτουμε; (Προσοχή: Μην ξεχνάτε τις διαγραφές).

Τελικά χοντρικά, δυο πράγματα πρέπει να συμβαίνουν: Ή η KNE (το Κόμμα γενικά) αρνείται την προηγούμενη στάση της και την πολιτική της πάνω σ' αυτό το θέμα ή δεν ξέρουν κι αυτοί τι τους γίνεται.

Πάντως ο "αμερικάνικος τρόπος ζωής" δεν θα περάσει.

ΓΙΩΡΓΟΣ Ο ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΣ

Τελειώνω την κουβεντα με τον Βαν-Γκογκ, όταν καταλαβα πως του ταχα κανει κουδουνια με τις θεσεις μου για την τεχνη. Αυτος σηκωθηκε μπουχτισμενος, χαιδεψε δυο ηλιοτροπια στον κηπο του κι υστερα πηγε ν' αυτοκτονησει.

Το 1890 ολοι οι δρομοι της Γαλλιας μυριζουν μιζερια και χωρις τον Βαν-Γκογκ μου ειναι υπερβολικα ξενοι. Φευγω, εφυγα, θα φευγω.....

Ευπνωντας χρονια μετα σε μια Ιταλικη ακτη, αναρωτιομουνα: "Δια βολε που ναταν το δεξι μου ποδι;" Μια Ιταλιδα (πολυ γκομενα) με δυνατα μπρατσα και μακρυα δαχτυλα, ξετιλυξε απο ενα αλουμινοχαρτο το ποδι μου, το βιδωσε καλα στη θεση του κι υστερα εφυγε, χωρις λεξη, λεξη, ΛΕΞΗ:::

Μου τη βαρεσε, αλλα δεν μπορουσα να ξερω η να θυμηθω, αν ο κοσμακης ειχε επινοησει κανενα νεο συστημα συνενοησης. Συνενοησης; Που, ποτε και ποιας συνενοησης;

Με ξαναπηρε ο υπνος, ειναι κι αυτο ενα κολπο να την κοπανω απ' τον εαυτουλη μου, όταν αρχιζει και το παϊζει "ανακριτης".

Με ξαναπηρε ο υπνος κι απο χαμηλα, ανεβαινε ενα εμπριμε φως λεπρας που δεν ελπιζει. Τα βουνα, πανω απ' το κεφαλι μου, εχυναν ενα σκουρο μωβ ποταμι Κοκα-Κολας κι εγω ρουφαγα, ρουφαγα και παραμιλουσα.....

"Σαν αυλητριδα τσαντισμενη
που παραταει τον χορο στη μεση
κι αλλαζει στυλ
και δεν μιλαει
τιποτα πια δεν τη χωραι."

Θ. ΠΕΤΑΛΗΣ

ΑΣΚΗΣΗ ΑΝΑΙΝΟΗΣ

Τι λεγαμε;

Α,εκεινο το χαμογελο μου.

Την πλακα που καναμε,Γρηγορη...

Δεν ειναι κριμα να τα χανω;

Ειναι,μα πες μου κι εσυ,

τι φρονεις επ'αυτου;

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ

Και παλι στην κολαση

Ο Σπυρος στη γωνια,σκεφτικος.

Επινε,εφτυνε,εκανε εμετο.

Γιατι να τον χτυπησει ο ερωτας τοσο βαρια;

Κατακεραυνωμενος απο την ομορφια της.

Γυναικα αλλη δεν ειχε γνωρισει.

Ω,θεε διαβολε,ποσο τον λυπαμαι!

Απο πανω οι κραυγες των προηγουμενων.

Περιμενα τη σειρα μου.

Η τηλεωραση επαιζε,εγχρωμη τωρα.

Ο τροχονομος κι αυτος παρων.

Πιστευε,αλλα διαφευστηκε.

Η φωνη της,πλανευτρα,μαγικη

ηχουσε στ' αυτια μου.

"Εγω θαμαι παντα κοντα σου".

Ποσα πολλα εγιναν απο τοτε.....

Και τωρα,εκλαιγα κι εγω

περιμενοντας τον βασανιστη μου.

Αυτος,ηρθε.

Με πηρε μεσα.

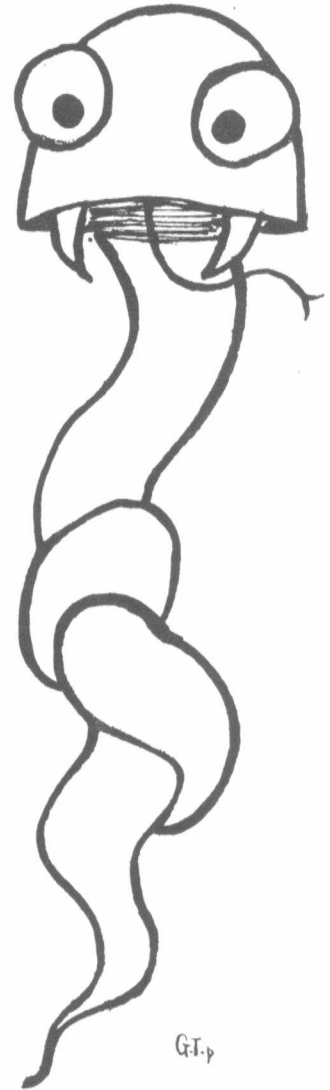
Ο διεστραμενος με το μαστιγιο.

Δε θυμαμαι τι μαρτυρια περασα.

Ημουν αναισθητος.

Μετα βγηκα κι αντικρυσα το Σπυρο.

Ματωμενος συνεχισε να φτυνει,να ξερνα.

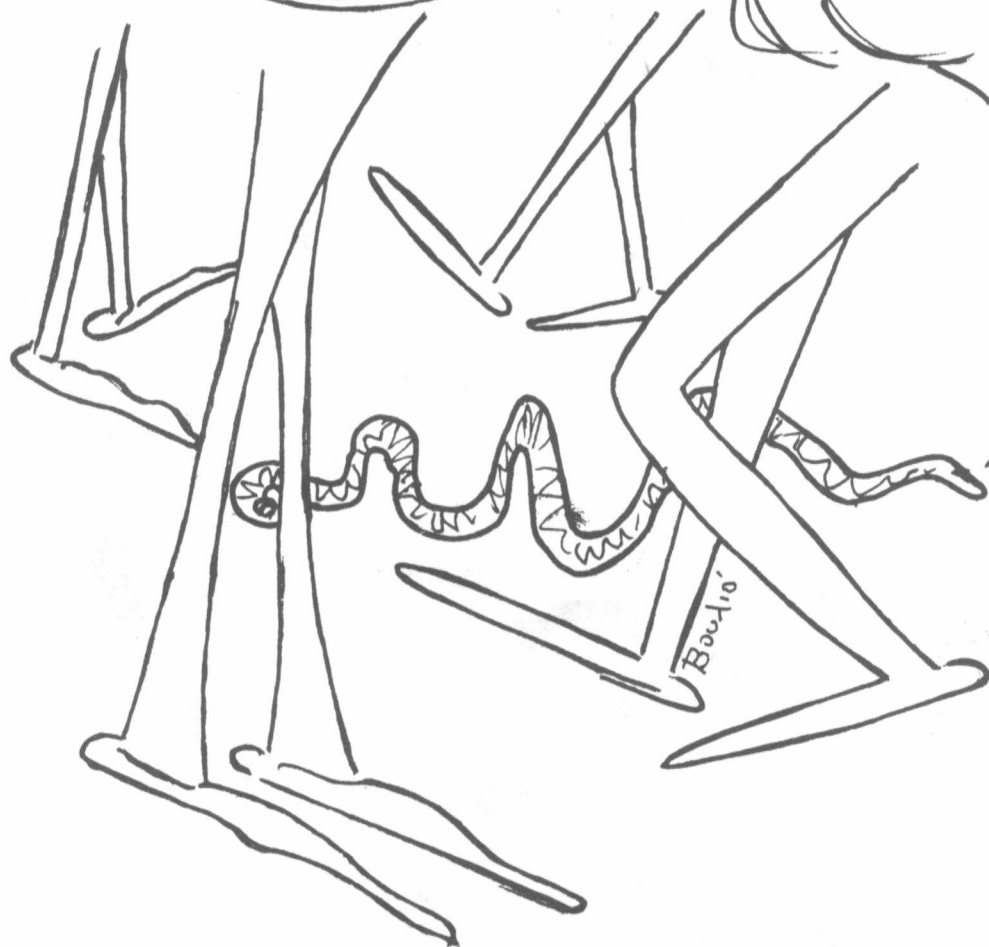

Πανος Γ.Η.Ο

Πες μου τώρα,
αιωνιε, απροσωπε συνεργατη
τι να γραφεις
οταν η καρδια σου
εχει πια φυγει απ' το σταδιο
του ενθουσιασμου και του παθους
και της εμεινε μονο
μια λογικη και μια υπομονη.....
Τι να γραφεις
οταν γυρω σου
σκονισμενα τα νιατα σου
σε τριγυριζουν
με τις πιο τρελλες και ανοητες αναμνησεις.
Οταν σκισμενα τα λαβαρα σου
περιμενουν τη σειρα τους
κοντα στα υπολοιπα σκουπιδια.
Οταν θα πρεπει να κεντησεις απ' την αρχη,
τα σφυροδρεπανα, τις καρδιες
και τα λοιπα των τροβαδουρων
που σε συντροφευαν και σου ξεφυγανε.
Κι εσυ, μοναχος, ο Οδυσσεας
ναχει ξεφυγει-παληκαρας-απ' τις σειρηνες
Κι εσυ να ξερεις πως
πρεπει κι εσυ να φυγεις
μα αυτες σ' εχουν πια δεσει
για λιγα χρονια ακομα,
οσο θασαι ακομα νεος και θα βραζει το ζουμι σου
Ο Οδυσσεας τοπε: "Φευγω".
Κι εσυ τουτες: "Προχωρα κι ερχομαι".
Ψευτη.
Τωρα λοιπον συνεργατη μου
ειμαστε στην ιδια μοιρα.
Σχιζοφρενεια, ο ενας η δευτερη οψη του αλλου.
Μα κι οι δυο οφεις ειναι ιδιες
κι αυτο ειναι το κακο σημαδι.
Πρεπει να λυσουμε δυο γορδιους
γιατι πρεπει, ναι, πρεπει
μαζι να ξεφυγουμε συνεργατη.

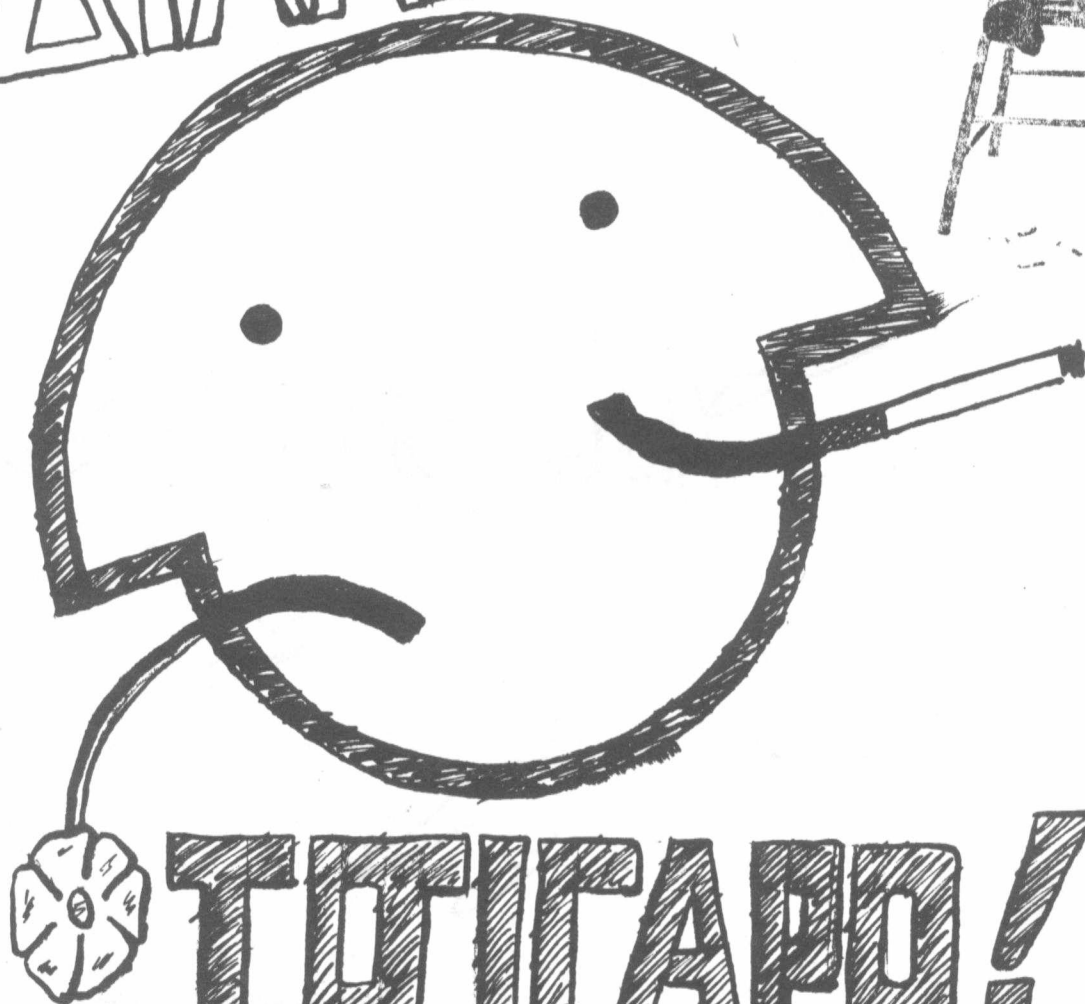
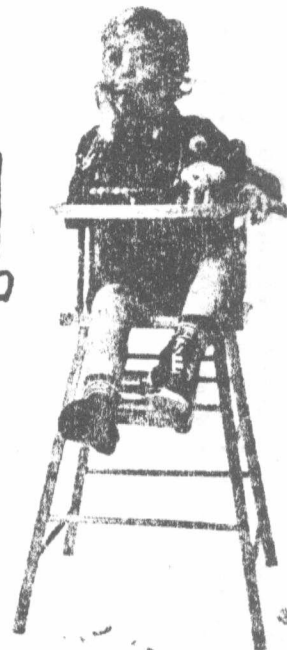
Βαδίζουμε όλοι μαζί
 κι ο καθένας ξεχωριστά
 το δίκό του
 μοναχικό δρόμο.

ΜΟΝΟΣ ΜΟΝΟΣ ΜΟΝΟΣ ΜΟΝΟΣ ΜΟΝΟΣ
ΜΟΝΑΧΙΚΟΙ
ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΕΝΘΕΙΤΕ
ΜΟΝΟΣ ΜΟΝΟΣ ΜΟΝΟΣ ΜΟΝΟΣ ΜΟΝΟΣ

μοναχούλης
μοναχούλα
μοναχούλικο
τό καϊμένο

ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ
Η ΥΓΕΙΑ
ΔΙΑΛΕΞΤΕ!

Κείφ Παπαδόπουλου Έκδοσις

ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ!
ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ ΣΦΟΔΡΙΣΤΕΙ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΑΝΑΤΙΚΩΝ ΚΑΠΝΙΣΤΩΝ